Uitgegeven te No. 92, Walestraat, Kaapstad, elken Dingsdag en Vrydag Ochtend en met de eerstkomende post naar de Buiten Districten verzonden.

Termen: In de stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 5: 4.—In de Buiten Districten voor de twee nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de stuffe van de Dingsdags Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Vrydags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5: 4, per kwartaal.

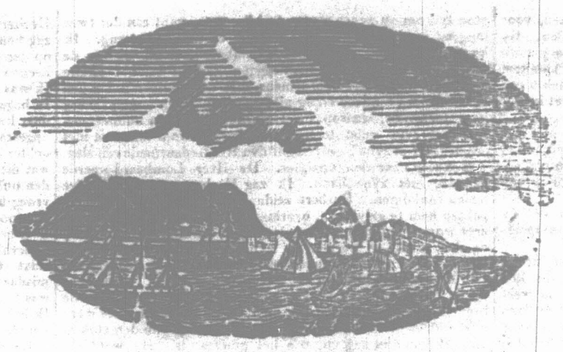

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town, every Tuesday and Friday Morning, and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms: in Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Tuesday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Friday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5: 4: per Quarter.

De Zuid-Afrikaan.

[Tros Tyriusque mihi nullo discrimine agetur.—VIRGIL.]

DEEL XV. **DINGSDAG DEN 26 NOVEMBER 1844.** **No. 939.**

BINNEN-VERKOOPING.

DE HEEREN

George Greig & Co.

ZULLEN EENE BINNEN-VERKOOPING HOUDEN,
By de Heeren BLORE & BARTMAN,

OP HEDEN,

DINGSDAG MORGEN,

Den 26ste dezer,

VAN EENE VERSCHEIDENHEID

UITGEZOCHTE GOEDEREN,

Ex "Wellington," "Queen Dowager," en andere laten Aankomsten.

☞ Vendu-Briefjes betaalbaar, Drie Maanden na den dag der Verkooping.

Nieuwe Goederen.

DE Ondergeteekenden landen uit de *William Bayley*, een algemeen Faktuur, ZOMER GOEDEREN, bestaande in:—

Moleskins van alle kwaliteiten en kleuren, gedrukte Velveteens,
Corderoys, fancy katoenen Drills, zwarte en gekleurde Voerchits,
Zwarte, gekleurde en zee-kleurige Chitzen, Meubelgeruft,
Witte en bruine Baftas en Punjums, *seer goedkoop*,
30 dms. Zeildoek, Militair Vlaamschlinnen, linnen Drills,
Maleidsche, Veronsi, en gedrukte katoenen Doeken in verscheidenheid,
Gekeperde en effen Hemdenlinnen, goud-rand Hemdenlinnen,
Gedrukte Dekens, witte en gestreepte Hemden.
Regatta Hemden, Merino Hemden en Onderbroeken,
Moleskinsche Baatjes en Broeken, Vlaamschlinnen Frocks,
Roode wollen Mutsen, Jeansche Onderbaatjes, en Broeken, Zeemans Petten,
Jongens, Zeemans en Fancy lakensche Petten, Schoenen van alle soorten,
Katoenen en zyden Kousen, Dames en Kinder Borstrokken,
Dames en Kinder Dunstable en fancy Strooheodjes,
Brides en Bloemen, gewerkte Muslinen Kraagjes, zyden Zonneschermen,
Zomerkleur Gros de Naples en satynen Sarsnet Linten,
Schoenlinten en Galloons, Brook's zwarte en witte rolletjes Garen,
Zwarte en gekleurde Naaizyde, paarlemoen, spangle en hoornsche Knoopen,
Snyders Trimmings, Heeren modische Stropdassen, Kant en Net,
Sluyers, Lampfer, en verscheidene andere Fancy Goederen.

HAMILTON ROSS & Co.

Loopstraat.

G. KILIAN & Co.,

ONTVANGEN PER

GHIKA en WILLIAM BAYLEY,

EEN uitgebreid assortement Fancy en andere GOEDEREN, bestaande in:—

Fluweelen Haarlinten,
Gros de Naples Serge, en fancy Zyden,
Kinderkleeden en Voorschoten,
Dames Mutsen en Kleeden,
Muslinen Kraagjes,
Tulekant en Binnenwerk,
Fransche kamerdoeksche Doeken,
Fransche Muslinen en Jaconets,
Maleidsche Doeken,
Heeren Dassen,
Dames en Heeren Japonnen,
Witte Baatjes, en eene verscheidenheid zomer Rokken en Broeken, van Drill, Lasting en andere stoffen,
Jim Crow Hoeden,
Rolletjes Garen,
Viooltsaren,
Karetten Kammen,
Hoornen do.,
Tanden en Nagelborstels,
Schoenlint,
Onderbaatjesgoed,
Fransche Reukwaren, bestaande in Lavendelwater,
Fancy Zeep,
Haarolie, enz.,
Duitsche Gembeskoek,
Koperen Vyzels en Mortieren,
Lamppitten,
Zwavelstokjes,
Kinder Schryfboeken,
Aarden Pypen, en
Eene zeer groote verscheidenheid houten en blikken Speelgoed.

G KILIAN & Co.

St. George's-straat, 21 Nov. 1844.

Per "WILLIAM BAYLEY."

JAS. ROBERTSON

IS thans bezig de volgende artikelen te landen:—

B.Y. Sikkels,
Schapenscharen,
Geguarandeerde No. 4 Graven
Dito Gruis-schoppen,
Ploegscharen en Tuinscharpers,
Yzeren Theeketels en Sausspannen,
Yzeren Kisthengsels, Ooren en Sloten,
Yzeren ruim en Deursleutels,
Patente Sloten,
Buffet-, Hang-, Koffer- en andere Sloten,
Ebben- en mahonyhouten Knoppen,
Vuurslagmessen,
Messenwaren van alle soorten,
Metselaars en Timmermansgereedschappen,
Kuipers en Grofsmids do.,
Borstels van alle soorten,
Buitel Dressing Borstels en Draad,
Koper en Yzerdraad,
Koper en Yzerdraad Ziften,
Leertouwers en Loegers Gereedschappen,
Hoedenmakers Kaarden,
Tuig gespen en Ringen,
Patente Waterclosetti,
Verbeterde Zeeppotten,
Stenkellers patente Zink voor Platten met draad,
Paardevellen, verscheidene kleuren,
Pleister Paris en Roman Cement,
Koorn Molens,
Post en Kruideniers Koffy Molens,
Vyzels en Stampers,
Koperen Butt Hengsels,
Yzeren (cross) Garnet en Haak hengsels,
Staaf en gegoten yzeren Butt Hengsels,
Timmermans en Metselaars Gereedschappen,
Keuken-yzers en Vuurplaten,
Register en Romford Kagchels,
Fenders en Haardyzers,
Vertinde Lepels en Vleeschvorken,
Schuimspannen en Roosters,
Bakpannen en Vischketels,
Fornuis en Ovendeuren,
Vylen en Raspen, verscheidene soorten,
Koperdraad, van alle soorten,
Schoenmakers Garen en Borstels,
Vischhoeken en Lynen,
Patente Hagel, van alle soorten,
Patente Lood Pypen,
Bladlood,
Slypsteenen, met toebehoeren,
Weg hamers,
Wegmakers Pikken, met Eschenbouten stelen,
Spykers van alle soorten,
Verwen in kleuren,
Raauwe en gekookte Lynolie in vaten,
Vermelioen en Bronze,
Goud Blad.

Memel Hout en Noorweegsche Deelen.

Yzer en Hout Pakhuizen, Pleinstraat.

ADVERTENTIE.

ISAAK WILLEM PIETERSEN, minderjarige Zoon van de Ondergeteekende, zich sedert 11. Donderdag morgen geabsenteerd hebbende, wordt een ieder by deze, op pœne van vervolgd te zullen worden, gewaarschuwd, hem niet op te houden.

JOHANNA PIETERSEN.

Kaapstad den 25 November 1844.

TWEEDE EN LAATSTE

VERKOOPING

VAN

HOLLANDSCHE GOEDEREN

AANGEBRAGT PER HET BARKSCHIP "TIMOR," KAPITEIN BORGHORST,

OP MORGEN OCHTEND,

TEN 10 URE,

By de Heeren BLORE & BARTMAN,

OP HET PARADEPLEIN.

O. J. TRUTER.

Den 26ste November 1844.

THOMSON, WATSON & Co.

Hebben per "Wiliam Bayley" ontvangen,

BAFTAS EN PUNJUMS, Bedlinnen, Zomerspreijen, gekleurde en witte Dekens, Maleidsche en gedrukte katoenen Doeken, gedrukte Muslinen, kamerdoeksche Kleeden, Orleans Laken, Alpacas, nieuwe patronen Voerchits, geruite Meubelchits, gedrukte en effen Velveteens.
PLUNJE in groote verscheidenheid, mans Hemden, Kousenwaren van alle soorten, Dames en Heeren Schoenen, Wellington Laarzen, blauwe lakensche Fents,
ZEILDOEK, Vlaamschlinnen, gekeperde Koorn- en Wolzakken, Zeildoeksche Zakken.

MEDE TE KOOP,

Olien, gekookt en raauw, Terpentyn, Verwen, roode Minie en Witlood. Staaf en Rondyzer, Kandysuiker, Paarl Gort, Atjars, Sausen, en uitgebreide verscheidenheden Britsche en Fransche Manufacturen.

Musline en Balzarine Kleeden, enz.

OP MORGEN, (Woensdag) OCHTEND, zal ten 10 ure, worden geopend, eene overzending van fancy gedrukte Muslinen, Balzarine en Mouseline de Laine Kleeden, enz.

Thans landende en zynde van de nieuwste mode.

JAMES SEARIGHT & Co.

GRAVESTRAAT No. 9.

MEJUFVROUW LEIDIG, neemt de vryheid de Dames van de Kaapstad en haren omtrek, bekend te maken, dat zy thans uit de "Elizabeth," van Hamburg ontvangt, haren gewonen Voorraad Borduurwerk, bestaande in eene groote verscheidenheid patronen, allen op de fraaiste wyze vervaardigd, benevens vele andere artikelen met die bezigheid verbonden, welke zy tegen zeer billyke pryzen te koop aanbiedt.

TENDERS BENOODIGD.

TENDERS voor het oud Koper en al de loden Pypen, te zien in de Stokery, aan het boveneinde van de Strandstraat, zullen worden aangenomen, tot VRYDAG, den 29 dezer, te 12 ure.

GEO. MURRAY, Aan de Spaarbank.

25 November 1844.

DE TUIN, gelegen in de Oranjestraat, het Eigendom van den Ondergeteekende, niet verkocht zynde op de publieke Vendutie, gehouden den 21 dezer, zoo is dezelve thans uit de hand te koop op voordeelige voorwaarwaarden, zynde de byzonderheden te vernemen by den Ondergeteekende, in den Tuin van den Heer J. A. M. VAN BREDA, Az.

Kaapstad, 22 Nov. 1844.

D. KUYS.

TE KOOP

BY DEN ONDERGETEEKENDE,

EENE Kaart van Colesberg, aantoonende, de verdeelingen van elke plaats, de Uitspanplaatsen, Wegen, enz. verkleind van de Kaarten der Landmeters, door den Wel-Ed. Heer F. RAWSTORNE, Civile Commissaris, met een Tafel van de uitgestrektheid van en de recognitie door elke Plaats te worden betaald.—Prys £1.

A. S. ROBERTSON.

BERIGT AAN CREDITEUREN EN DEBITEUREN.

In den Boedel van wylen den Heer ANTHON JASPER LEY, en nagelatene Weduwe JOHANNA GEERTRUYDA VAN DER LITH.

ALLEN die eenige vorderingen hebben, tegen opgemelden Boedel, worden verzocht dezelve inte zenden binnen twee maanden, na dato dezes, aan het Kantoor van de Heeren REDELINGHUYS & WESSELS, 54, Kerkstraat, Kaapstad; en zy die aan gem. Boedel verschuldigd zyn, hunne schulden aan den tweeden Ondergeteekenden, dadelyk te voldoen.

Weduwe A. J. LEY,
J. H. REDELINGHUYS } Test. Exec.
H. H. LEY,

Kaapstad, 21 Nov. 1844.

2,000 SCHAPEN en 200 KAPATERBOKKEN.—De Ondergeteekende, zal op VRYDAG MORGEN, den 29ste dezer, ten 10 ure precies, ter plaatse van den Heer J. H. BEYERS, Stikland, per publieke veiling, zonder Reserve doen verkoopen, het bovengem. getal Schapen en Bokken, allen in eenen zeer goeden staat.

H. SCHRADER.

De Heeren BLORE & BARTMAN, Vendu-Afslagers.

☞ Ter gelyker tyd zullen te koop worden aangeboden, 4 ingevoerde Merino Rammen van Lord WESTERN's teelt.

VERKOOPING

VAN VETTE SCHAPEN, ENZ.

OP DINGSDAG den 3de December aanst., zullen ter plaatse van den Heer P. H. FAURE, Stellenbosch, worden verkocht, 300 Schapen, benevens eenige Ossen en Paarden, in den besten staat, gebragt van de Binnenlanden, door J. VERSTER.

FAURE & Co, Vendu-Afslagers.

Kaapstad, 23 November 1844.

Heden Namiddag,

TE 2 URE PRECIES,

ZAL AAN HET CUSTOMHUIS WORDEN VERKOCHT,

HET restant der HOLLANDSCHE Hammen, Kazen, gerookte Zalm, Haring, Koek, Jenever, enz. enz. enz., nu geland wordende van de *Maximiliaan Theodoor*.

HAMILTON ROSS & Co., Agenten.

LANDBOUWKUNDIG GENOOTSCHAP.

Caledon, 28 September 1844.

HET Committee van het Landbouwkundig Genootschap vergaderde volgens bepaling.

Tegenwoordig,
Majoor W. SHAW, Voorzitter.
De Wel-Ed. Heer R. J. VAN DER RIET,
" " J. H. BOURHILL,
" " HEND. VOS,
" " D. W. HOFFMAN,
" " J. S. NEEDHAM.

De volgende beloningen werden besloten te zullen worden uitgeloofd op de Byeenkomst, te worden gehouden op Zaturdag den 1 February 1845:—

Voor het beste monster fyne Wol, niet minder dan 50 lbs door den Mededinger geteeld, en van niet meer dan 12 maanden groei, de som van	£2 0
Voor het beste monster lange Wol, van hetzelfde gewigt en groei	2 0
Voor den zwaarsten Merino Hamel	0 10
Voor den besten fynwollige Ram, 2 of 4 permanente tanden hebbende	2 0
Voor de beste fynwollige Ooi, dito	2 0
Voor den besten langwolligen Ram dito	2 0
Voor de beste langwollige Ooi dito	2 0
Voor het Paard best geschikt tot Landbouw einden, en niet meer dan 4 jaren oud	3 0
Voor den besten ingevoerden Hengst	3 0
Voor de beste Melkkoe	2 0
Voor den besten Bul	2 0
Voor den besten Beer	1 0
Voor den besten Ezelhengst	2 0
Voor den besten Muilezel	1 0
Voor den besten Angora Bok	1 0
Voor het beste schepel Koorn	1 0
Voor het beste schepel Garst	0 10
Voor het beste schepel Haver	0 10
Voor het beste schepel Aardappels	0 10
Voor de zwaarste pampoen	0 10
Voor de beste Kopkool	0 5
Voor de beste Ham	0 10
Voor het beste proefje Boter, niet minder dan 15 ponden	0 10
Voor het beste monster Tabak, niet minder 15 lbs.	0 10

Prys van £2 door Majoor BARNES, voor de beste Koe en Kalf, laatstgemelde niet ouder dan 9 maanden, en te worden verkocht voor £15, indien aangeboden.

Prys van £2 door Majoor SHAW, voor het beste langwollige Ram Lam, te worden verkocht voor £7 10, indien aangeboden vóór 4 ure op den dag der vertooning.

Voor den mannelyken Dienstbode, die het langst in dienst van zynen heer zal zyn geweest, te voren geen prys behaald hebbende	0 10
Aan de vrouwelyke Dienstbode dito	0 10
Voor den besten Scheerder	1 0
" 2den besten	0 10
Te worden geplaatst ter beschikking van de Beoordeelaars, om toegewezen te worden voor het beste monster Vee of Producten, in deszelfs opbrengst zorgvuldigheid aantoonende, en niet in deze lyst vervat	5 0

Al het Vee, enz. voor de wedyvering, met uitzondering van de ingevoerde Hengst en Ezelhengst, moeten de *bona fide* teelt van den Mededinger zyn.

De Ingezetenen, of diegenen die op den dag der wedyvering tegenwoordig zyn, worden uitgenoodigd eenige artikelen te vertoonen welke zy te koop mogten hebben; daar eene markt onmiddelyk na de vertooning plaats zal hebben.

J. S. NEEDHAM, Hon. Sec.

H. DRURY,

SNUIF EN TABAK WINKEL,

26, BOERENPLEIN.

Hebt gy Snuiftabak van nooden, Mondsnuif of Segaren soort

Dan kunt gy maar binnen treden, en men dient u zoo het hoort,
Rook-Tabak kunt gy ook krygen, Knaster en ook Sint Vincent,
Ruiken we smaak kunt gy hier voeden, myne Snuif is wel bekend,
Yeeds hoort men myn Snuif beroemen door een elk in dit land,
Verig in myne Affaire—wordt myn Winkel meer bekiant.

26 is het Nommer, dat men vindt aan myne deur,

Buitenlieden my begunsten—want myn Snuif is goed van geur,
Ook zult ge overal vernemen,—(maar het kan niet minder zyn,)
Aan dat gy wordt wel behandeld, op den hoek van 't Boerenplein,
Regterzyde van de Breestraat, naast waar de Hr. RICHTER woont,
Aan waar men u aan den hoekmuur, ook een zeer groot bord vertoont,
Met geschilderd naar behooren, waar men op geschreven ziet,
Prinsen Mixture en Seroeten—en wat men te koop u biedt,
Saten anderen pogchen, razen, myn Tabak is puik en goed.
Aan nog nooit kan iemand klagen, dat myn Snuif hem niet voldoet,
Aan de Kaapstad moet gy wezen, en dat gy niet mis en loopt,
Koem en vraag naar HENRY DRURY—waar men beste waar verkoopt.

VERKOOPING VAN EEN

PAKHUIS, ONDER DRIE VERDIEPINGEN, & EEN HUIS.

DE Ondergeteekenden, Curatoren in den Boedel van den Hr. PIETER JACS. SANDENBERGH, zullen

OP MAANDAG,

Den 2de December,

TEN 11 URE PRECIES, verkoopen:—

Zeker HUIS en PAKHUIS, gelegen in deze Tafelvallei, in Blok I., en aldaar No. 2, thans gemerkt 10, in Burgstraat, groot 21 kw. roeden en 18 dito voeten, blykens transport op wylen den Heer G. F. STEGMANN gedaan.

Perceel 1.—Het Huis bewoond door den Heer VAN DER POLL, bevattende 2 beneden en 5 bovenkamers; Keuken, Achterplaats, Achtervertrekken, Knechtskamers, enz.

Eene Modekramery is aldaar vele jaren achtereen met groot succes gedreven geworden; het is een goed gebouwd Huis, en in het midden der Stad naby het Stadhuis en de Markt.

Perceel 2.—Een Pakhuis onder drie verdiepingen, gebezigd door de Heeren HART & CANSTATT als, en zeer geschikt voor een Handelshuis.

Deze is eene schoone gelegenheid tot het beleggen van kapitaal, zynde die Gebouwen altoos goed verhuurd. De Perceelen zullen eerst afzonderlyk worden verkocht by Op- en Afslag, en naderhand in een by den Afslag alleen.

☞ *Strykgeld en Bonussen zullen worden gegeven.*

De Veilkonditien, benevens de Eigendomsbrieven en Transporten, zyn te zien op aanzoek by den laatsten Ondergeteekende, ten zynen Kantoore in de Walestraat.

J. H. HOFMEYR,
J. G. STEYTLER, Gz.
T. SUTHERLAND.
PAUL JOHS. ROUX, Pz.

PUBLIEKE EN STELLIGE VERKOOPING.

in den Boedel onder een Dekreet van Cessio Bonorum, verleend aan den Heer P. J. SANDENBERGH.

DE Ondergeteekenden, Curatoren, behoorlyk geauthorizeerd om al het Vastgoed tot den gemelden Boedel behoorende, van de hand te zetten, zullen stellig aan den hoogsten Bieder verkoopen

OP DINGSDAG,

DEN 3DE DECEMBER 1844.

TEN 11 URE PRECIES

Een Huis en Erf, gelegen op den hoek van Boomstraat en Buitenkant, No. 24, bevattende een Voorkamer, een ruim Voorhuis, een groote Eetkamer, vyf Kamers boven, Kombuis en Zolder, en een groote Stal, heeft eene private Waterleiding. Groot 21 kwadraat roeden, 117 dito voeten, en 96 dito duimen, blykens Transport dd. 1 Juny 1821.

Dit eigendom is goed verhuurd, en sterk gebouwd.

☞ De Veilkonditien benevens de Eigendoms-brieven en Transporten en Servituten zyn te zien aan het Bureau van den laatsten Ondergeteekende in de Walestraat, alwaar verdere byzonderheden te vernemen zyn.

Kaapstad, 14 November 1844.

J. H. HOFMEYR,
J. G. STEYTLER, Gz.
T SUTHERLAND,
PAUL JOH. ROUX, Pz.

COMMISSARIAAT.

TENDERS zullen op dit Bureau worden ontvangen tot 12 ure op ZATURDAG den 30ste dezer, van zoodanige Personen als genegen mogten zyn om de ondervolgende artikelen te leveren ten dienste van het Koninklyke Ingenieurs Departement, t.w:—

Steen—Klipkuil—Flags—Tonnen, 500,

van 6 tot 9 duim dik, en niet minder dan van 4 tot 8 vlakke voeten "on bed" door den bank 6 vlakke voeten.

Te worden geleverd aan het Imhoff in de maanden January en February 1845, in gelyke hoeveelheden van 250 tonnen per maand.

Steen—Klipkuil—Bouw—Tonnen, 2635,

Twee derden van 1-3 tot 2-3 van een Ton, elk Steen in gewigt, en geen voet in dikte te bovengaande, de overige derde van eene mindere grootte, tot het bouwen met boven gemelde.

440 Tonnen maandelyks te worden geleverd aan het Imhoff, beginnende met den 1 January 1845.

Noot.—Het geheel te worden geleverd ten koste van den Aannemer, te zyn van de beste kwaliteit, en onderhevig aan de goedkeuring van den Bevelvoerenden Koninklyken Ingenieur of Superintendeerenden officier.

De Klipkuil waaruit de Steenen moeten worden gehaald, zal door het Koninklyke Ingenieurs Departement worden aangewezen.

Eenige verdere byzonderheden kunnen vernomen worden aan het Kantoor van den Bevelvoerenden Koninklyken Ingenieur, Imhoff.

Elk Tender zal moeten vergezeld gaan van een Instrument in Duplikaat, (Afschriften waarvan op ditBureau kunnen worden bekomen,) de partyen onder boete verbindende, om de bepalingen vervat in den Tender, indien goedgekeurd, op eene behoorlyke wys te volbrengen.

CHS. PALMER, Adj. Com. Gen.

Commissariaat's Bureau,
Kaapstad, den 21 November 1844.

HAVER HOOI TE KOOP.

COMMISSARIAAT.

TENDERS zullen op dit Bureau worden ontvangen, tot 12 ure op Vrydag den 29 dezer, van zoodanige personen als begeerig zyn te koopen

Los Hooi,

thans in het Commissariaats Depot, alwaar hetzelve te zien is.

De Tenders moeten inhouden de aangeboden prys per 100 lbs. Engelsch gewigt.

De kooper of koopers zullen de zakken moeten leveren, tot het inwegen en vervoeren van het Hooi, binnen 3 dagen nadat kennis zal zyn gegeven, dat de Tender aangenomen is.

Commissariaats Bureau, Kaapstad, 22 Nov. 1844.

C. PALMER, Adj. Com. Gen.

GEVRAAGD.

DIE zich met pryzen [illegible] in den gelukkigen [illegible] uitreiken, zulks wel [illegible]

KLEINOOGIEN, HOROLOGIEN,

en andere ontelbare BIJOUTERIE ORNAMENTEN, te komen bezigtigen, ten huise van THOMAS RADNALL, No. 4, Heerengracht, annex de Kaap de Goede Bank, alwaar de redelykste pryzen voor Contant Geld gevraagd worden.

EEN BRUINE SPANIEL,

AANGEKOMEN te Groot Constantia. De Eigenaar kan dezelve terug bekomen, mits betalende de kosten dezer Advertentie.

BEVALLEN op den 15de dezer, Mejufvrouw SYB. J. VAN DER SPUY, S. zoon, van eenen Zoon: Mosselbank, aan Koeberg, 26 Nov. 1844.

GETROUWD.

In de Luthersche Kerk, Kaapstad, op Maandag den 25 Nov. door den Wel-Eerw. Hr. G. W STEGMANN.

De Heer Carel Fredrik Reinhardt, met Mejufv. Justina Christina Riegert.

GEDOOPT.

In de Nederduitsche Hervormde Kerk, op Zondag den 24 November 1844, door den Wel-Eerw. Hr. S. P HEYNS, D.D.

Eene dochter van den Heer Johan Heinrich Fredrik Wehr, met name Sibella Johanna.

Een zoon van den Heer Jacobus Joseph van Gooverden, met name Richard Marthinus.

OVERLEDEN.

17 Nov. Maria Elizabeth Frick, oud 66 jaren, 10 maanden en 6 dagen.

22. Sophia Johanna Pieterse, oud 44 jaren.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 26 NOVEMBER 1844.

BEWUST van het verlangen des Publieks om bekend te worden met de teregtstelling der zaak van aanranding op den publieken weg, op den Heer LOMBAARD gepleegd, maken wy plaats voor het Rapport hetwelk hieronder zal worden gevonden.

Op Donderdag en Vrydag ll., werd de zaak voor aanranding tegen den Opzigter HERBERT en de Arbeiders voor het Hof gebragt, en, nadat dezelve was afgeloopen, werd de Heer LOMBAARD voor aanranding op twee der arbeiders gepleegd, teregtgesteld. Het spyt ons dat wy thans slechts plaats hebben het Rapport van de eerste zaak te geven; dat van de tweede zal in ons volgende verschynen.

De Heer LOMBAARD werd vrygesproken, en het vonnis tegen de gevangenen in de eerste zaak was:—

De Opzigter Herbert, eene maand gevangenisschap, de laatste week der maand, in *solitair confinement*; Thomas Rimrod, eene maand gevangenisschap met harden arbeid; en Frans Cupido, Salaat en Arbraham Jacobs, ieder eene maand gevangenisschap.

Wy onthouden ons eenige aanmerkingen te maken, voordat de geheele zaak voor het publiek zal zyn.

RESIDENT MAGISTRAATS HOF, KAAPSTAD.

Donderdag den 21 November 1844.

DE KONINGIN

versus

George Herbert, opzigter, Frans Cupido, Salaat, Thomas Rimrod, Afrika Cupido, Abraham Jacobsen Moos, arbeiders, aan den nieuwen weg werkende, voor op den 8 November 1844, op eene geweldige en ongeoorloofde wyze met hunne vuisten en met eenen graaf, aan of naby de Zoutrivier, te hebben aangerand, Christoffel Lombaard, een Landbouwer, woonachtig te Klipfontein, distrikt Malmesbury, en toen en aldaar de gez. Lombaard te hebben geslagen, geschopt, gebonden, en anderzins mishandeld

De gedaagden pleitteden ieder voor zichzelven,—*Niet Schuldig.*

Voordat met de zaak een aanvang werd gemaakt, zeide Herbert, dat hy wenschte dat de zaak tegen Lombaard eerst zoude worden onderzocht, daar al de gedaagden in die zaak getuigen waren, en dat het van den Heer Truter onbillyk was om hen allen gevangenen te maken, ten gevolge waarvan, hy in zyne verdediging zeer beperkt was.

De Magistraat.—Ik zal in geen der beide zaken vonnis vellen, voordat ik beide zal hebben gehoord. Het is myn voornemen om deze zaak tot het uiterste te onderzoeken.

Herbert insteerde, dat Lombaard eerst zoude worden teregtgestelt, en na eenige onheusche aanmerkingen tegen het Hof, gelastte de Magistraat hem zich behoorlyk te gedragen, en de Publieke Aanklager riep

Christoffel Lombaard, die den eed afgelegd hebbende, zeide. Ik ben een landbouwer, woonachtig aan Klipfontein, in het distrikt Malmesbury. Op den 8 dezer maand kwam ik stadswaarts met twee wagens met koorn beladen.—Het koorn verkocht hebbende vertrok ik met beide wagens tusschen 9 en 10 ure dienzelfden morgen. Een wagen bespannen met paarden en de andere met ezels. Christiaan, myn zoon Klaas, en ik, zaten in den paarden-wagen, en September, Willem en Apollos en de Heer Read, zaten in den ezelwagen. De wagens kwamen langs den ouden weg naar de stad, en werden niet belet of tegengehouden Ik nam dienzelfden weg toen ik uit de stad reed. Ik zag geen der arbeiders aan den weg aan het werk toen ik stadswaarts kwam, dat omtrent zons opgang was. Ik heb nergens naby den nieuwen weg eenige kennisgeving aangeplakt gezien.

De Magistraat las toen eene gedrukte kennisgeving dd. 27 July 1844, op, bedreigende zoodanige personen te vervolgen als bevonden zullen worden den weg te beschadigen.

De Heer Lombaard ging voort:—

Ik had in den ouden weg kunnen ryden langs welken ik gekomen ben zonder met den nieuwen weg in aanraking te komen; andere sporen van wagens waren zigtbaar. De afstand tusschen den ouden en nieuwen weg is omtrent 10 yards. Vele andere wagens zyn langs dienzelfden weg stadwaarts gekomen. Toen ik naar buiten reed, nam ik denzelfden weg met beide wagens. Ik dreef den wagen met paarden bespannen. Toen ik 100 treden langs den nieuwen weg had afgelegd, kwam Cupido en greep de leisels van myne voorpaarden. Hy kwam van den harden weg. Hy draaide de paarden naar den wal aan de linker zyde van den weg. Ik was zoo digt aan den wal dat geen paard tusschen ons door kon. De paarden draafden toen hy dezelve tegenhield. Ik sprong van den wagen nadat ik hem had gezegd dat de weg aldaar te naauw was en dat ik daarom niet kon draaijen. Hy zeide, gy moet. Ik zeide laat de leisels los want ik was bevreesd dat myn wagen zou breken. Ik trachtte hem de leisels te ontnemen. Toen ik zeide "laat los" zeide hy, "ik wil niet." Ik zeide, wat wenscht gy dat ik doen zal, hy zeide, "draai af naar den nieuwen weg." Ik zeide hem dat ik het niet doen kon, daar er eene sloot van zulk eene diepte was, dat ik met geene mogelykheid daarover kon zonder den wagen te doen omslaan. Ik kon niet naar den nieuwen weg draaijen. Ik stootte hem toen ter zyde, en nam de leisels uit zyne handen. Ik stuit hem omdat hy de leisels niet wilde laten, en ik beschouwde dat myn wagen in gevaar was. Ik heb hem toen niet geslagen, maar ik had myn zweep in myne hand. Hy viel niet, maar deinsde slechts terug. Ik bezaf my vervolgens weder op den wagen en reed voort. De andere wagen volgde my. Toen ik werd tegengehouden was de wagen met de ezels omtrent 20 treden achter my. Hy heeft my niet toegeroepen voordat hy my tegenhield, noch heeft iemand anders dit gedaan. Nadat ik omtrent 20 treden was voortgereden, zag ik achter om, een geschreeuw hoorende, en zag denzelfden man de leisels der ezels van den anderen wagen bezet krygen, de ezels naar den nieuwen weg draaijende. Ik liep naar den anderen wagen daar ik zag dat er ongelukken zouden gebeuren indien de man voortging zoo als hy begonnen was. Ik wil e hem de leisels ontnemen maar hy wilde dezelve niet los laten, waarop ik hem een stoot gaf, na met hem te hebben getwist over de onmogelykheid om met veiligheid te draaijen. De man zeide my niet, dat hy daartoe last had. Ik ontnam hem toen de

leisels met geweld, door hem een' geduchten stoot te geven, tengevolge waarvan hy op den grond viel. Ik denk dat ik hem of met myn elboog of myne vuist, omtrent den nek heb gestoten. Ik draaide myne ezels toen vast, zeide den koetzier voort te ryden, en begaf my vervolgens andermaal naar mynen anderen wagen. Myn koetzier bleef in den wagen, gedurende den tyd dat ik bezig was om den man de leisels te ontwringen. Ik zeide den koetzier, hoe kunt gy stil zitten en gedogen dat die vagebonden myn' wagen breken, waarop Salaat zeide, "wat zegt jy, vagebond?" "Ik zal jou nou maar op jou vel geven." Ik heb niet gezien waar hy zoo schielyk van daan gekomen is, daar ik hem, aldaar tevoren niet gezien had. Ik antwoordde "gy moet het maar probeeren; ik vrees dat gy dit niet zoo gemakkelyk zult kunnen doen"; en ging naar myn wagen. Toen ik by myn wagen kwam, en juist wilde opklimmen, kreeg Salaat my by de kraag van myn baatje beet, en trok my om, waarop ik hem in het gezigt sloeg, want hy scheurde myn baatje. Ik produceer het baatje dat ik toen aan had hetwelk gescheurd is.—De slag welke ik hem toebragt, deed hem ter aarde vallen, want ik sloeg zoo hard als ik kon. Hy heeft my niet gezegd dat hy last had te doen hetgeen hy deed. Ik heb myn zweep medegenomen toen ik my naar den ezelwagen begaf. Ik heb noch Cupido noch Salaat met den zweep geslagen. Nadat ik Salaat tegen den grond geslagen had, heb ik my weder naar myn' wagen begeven, en toen ik my wilde omdraaijen kregen twee andere menschen my beet, maar ik wrong my los. Ik heb hen toen niet geslagen Ik denk dat Frans Cupido een van hen was Nog drie of vier kwamen toen, en zaten op my en sloegen my, ik weerde hen af, zooveel ik kon. Thomas Rimrod was een hunner. Hy kwam met een' graaf in zyne hand naar my toe. De anderen zeiden hem "slaat hem met dien graaf," "slaat hem met den graaf." Eenigen hunner hielden myne handen vast. Hy sloeg my toen met den graaf, maar raakte gelukkig myn hand, maar de slag was naar myn gezigt gerigt Ik hield myn hand voor de regter slaap van het hoofd. Ik hield myn hand toen voor myn gezigt. De slag van den graaf was gelyk een schot. Dezelve liet een teeken na, hetwelk Dr. Laing denzelfden dag heeft bezigtigd. Den volgenden dag was myn oog zwart en gezwollen. Hy sloeg met de platte zyde van den graaf. Herbert kwam met Rimrod. Herbert riep uit terwyl zy my sloegen "kill him, kill the rascal, beat him!" Zy trokken my toen op den grond. Rimrod plaatste zyn voet op myn nek, en trapte op my, en schopte my, hy wilde my dooden. Ik denk dat alle zes my beet hadden Ik kon hen niet zien; ik lag op myn buik. Zy braken vervolgens myn zweep, en bonden myne armen met den zweep van achteren. Zy bonden my terwyl ik op den grond lag. Een voelde in myn broekzak, waarin ik myn geld had. Ik zeide "laat myn geld staan" ik zal mee gaan met julle," Herbert zeide "bindt hem, bindt hem!" en toen deden zy het. Ik weet niet of hy geholpen heeft. Terwyl ik op den grond lag sloeg men my geweldig op den rug en de schouderen, maar ik heb niet gezien door wien dit geschiedde. Terwyl ik my op den grond bevond, kwam een oude schotsman (Read) en zeide,—"wat wilt gy doen, laat zyn geld staan, gy hebt den man gebonden, neemt hem werwaarts gy wilt, maar laat zyn geld staan. Zy lieten my toen opstaan. Rimrod, gaf my toen, nadat ik op was, en gebonden, drie of vier slagen in het gezigt en op myn borst met zyne vuist, en, hoewel myne handen gevleugeld waren, heb ik hem nog een slag weten toetebrengen. Zy bragten my vervolgens naar de stad. Herbert en de anderen, hoewel ik niet zeker ben of Moos er by was, bragten my stadwaarts. Onder weg, zeide Rimrod my,—"ik heb jou allang in de oog gehad." Ik herinner my niet hem ooit tevoren te hebben gezien. Ik ken hem niet. Hy zeide,—"Jy hebt lang genoeg onze bloed gedronken, nou is myn beurt om julle bloed te drinken." Zy bragten my tot by de tol, en Herbert gaf my aan den policie-dienaar over. Den geheelen weg hebben zy my schandelyk bejegend. Ik heb niet verstaan hetgeen Herbert aan den policie-dienaar zeide toen hy my aan hem overgaf, want hy sprak Engelsch. Daar waren 6 of 7—maar ik ken ze allen niet. Allen, met uitzondering van Herbert, volgden my naar de stad. Ik zag Herbert een papier aan den policie-dienaar geven, maar wat hetzelve behelsde, weet ik niet. Ik zag dat het een geschreven papier was. De policie-dienaar maakte my los en bragt my naar het statie huis. Herbert heeft my niet gezegd dat hy last had—(Hier viel de Magistraat hem in de rede, hem vragende,—Hebben uwe wagens schade aan den weg toegebragt?—Deze vraag weigerde getuige te beantwoorden.)—Ik heb aan beide armen veel geleden tengevolge van het binden, en ik voel nog pyn,—myn ligchaam was bont en blaauw. Myn linkerbeen is zelfs nu zeer gezwollen en zwart. Ik ben verpligt geweest eenen geheelen dag in bed te blyven liggen, ten gevolge van ligchamelyke pyn. Naar huis rydende, was ik verpligt in den wagen te liggen, uithoofde van de zware pyn welke ik voelde door de slagen en schoppen. Ik zweer, dat voordat de jongen myne paarden vatte, niemand my had gezegd van dien weg af te komen en eenen anderen te nemen. Salaat heeft my niet gezegd dat hy door den opzigter aldaar was geplaatst, en niet hebben wilde dat wagens aldaar zoude ryden. Eenige weken voor dit geval, zag ik eenen Heer Villiers op den nieuwen weg tegenhouden, en daarom heb ik den ouden gekozen, denkende dat het niemand was toegestaan, den nieuwen te beryden. Hy werd door iemand tegengehouden, maar ik weet niet wie hy was. Hy werd omtrent 200 yards achteruit gezonden, en men zeide hem dat hy den ouden weg moest ryden.

Contra-vragen door Herbert.—Ik kan niet zweren dat die kennisgevingen niet aangeplakt waren, maar ik heb ze niet gezien. Ik denk dat ik den ouden weg kon ryden zonder den nieuwen te beschadigen, want ik zag sporen toen ik op den weg kwam, en ik heb geene schade bespeurd. Ik kon op den ouden weg komen zonder over den nieuwen te ryden, ten minsten heb ik geen nieuwen weg gezien toen ik op den ouden kwam. Er waren sporen op den ouden weg. Toen ik terug reed zag ik geene "lyn" aan den rand van den nieuwen weg, waardoor eenig persoon wordt belet den ouden weg te ryden. Ik kan niet stellig zweren, maar ik denk dat ik omtrent 100 yards op den ouden weg was, toen ik werd tegengehouden. Het kon meer of minder zyn geweest. Ik zweer stellig dat twee wielen van mynen wagen niet op den nieuwen weg waren, toen zy my tegenhielden. Ik ben niet zeker van de juiste breedte van de ruimte tusschen den ouden en den nieuwen weg. Het kan zyn, dat Frans Cupido geroepen heeft, maar ik zweer dat ik hem niet heb gehoord. Cupido viel ten gevolge van de stoot. Ik heb Frans Cupido niet toegevoegd "verd..... schelm en bandiet ik betaal voor die pad"—want ik weet niet of hy immer een bandiet geweest is of niet. Salaat heeft my niet gezegd, "waarom slaat gy den ouden man, ga naar den opzigter." Ik heb Salaat niet toegevoegd,—"Het kan u niet schelen," en hem geslagen. Ik heb hem niet geslagen, voordat hy my by het baatje vatte. Ik heb Salaat slechts een slag toegebragt waarvan hy op den grond neder viel, maar ik kan hem meer slagen in de worsteling met de anderen hebben toegebragt. Ik heb Herbert niet gezegd dat ik hem "op zyn dond.." zoude geven, en de geheele boel door malkanderen kloppen en dan weg ryden." Read was al dien tyd tegenwoordig. Ik heb Herbert niet hooren zeggen nadat ik gebonden was en Rimrod my sloeg, "slaat hem niet." Hy kon dit hebben gezegd, maar ik geloof het niet, en ik heb het niet gehoord. Ik heb Herbert niet geschopt. Ik heb Herbert hooren zeggen, "beat him," "kill him," maar ik heb het niet verstaan, en Read gevraagd wat of het beteekende. Op den weg naar de stad, sprak Herbert somtyds Hollandsch en somtyds Engelsch. Ik heb aan den Baron niet gezegd dat gy die woorden in het Hollandsch geuit hebt. Ik verzocht Read my te zeggen wat het beteekende, noemende "kill" (dood slaan) voor "keel." Ik dacht dat zy my de keel wilden afsnyden. Ik heb de woorden voor den Baron in het Hollandsch gezegd omdat Read dezelve aan my had vertolkt. Toen Herbert naar my kwam, was ik bezig my, tegen hen, die my omringden, te verdedigen. Herbert poogde niet tot my te spreken maar schreeuwde uit. "Beat the rascal, beat him, kill him!" Ik ben zeker dat Herbert dit gezegd heeft. Toen de last gegeven werd om my te binden, heb ik my natuurlyk niet goedwillig daaraan onderworpen, maar my zoo veel ik kon, verdedigd. De koetzier van mynen wagen heeft niet gezegd, "baas sla de menschen niet zoo." Er was geen merk op myne hand door den slag van den graaf, want ik werk zwaar, en de palm van myne hand is zoo vereeld, dat een slag met de platte kant van een' graaf, pyn zoude veroorzaken maar geen merk achterlaten. Ik heb Herbert niet bedreigd met een pak slagen. Ik kan niet zweren dat Herbert my aangeraakt heeft. Ik heb de graaf niet willen wegnemen, want myne handen werden vastgehouden, toen hy my met denzelven sloeg.

Contra-vragen door Frans Cupido.—Gy hebt my niet gezegd op den nieuwen weg te ryden, ten minsten, ik heb het niet gehoord Ik heb niet gezien dat de paarden u tegen den kant hebben gedrukt. Ik heb den koetzier niet voor de ezels gezien toen gy de leisels vatte. Cupido zeide hier, dat de slag door Lombaard hem toegebragt, hem deed waggelen, maar dat hy niet tegen den grond was gevallen.

Contra-vragen door Salaat.—Ik heb niemand my hooren toeroepen niet op den ouden weg te ryden. Myne paarden stonden stil, toen Frans dezelve vatte. Ik heb niet op hem gescholden. Het is myne gewoonte niet om te vloeken en te zweren. Ik heb niet gezegd dat ik ryden kon waar ik wil want dat ik voor den weg betaalde, maar ik zeide, moet ik zoo veel voor den harden weg betalen, en dus mishandeld worden? Dit is voorzeker eene harde zaak. Een respectabel man wordt gevleugeld zonder oorzaak, door hen, voor wier arbeid hy zulk eene zware belasting moet betalen. Gy zyt niet gekomen om Salaat te helpen toen ik hem stiet. Gy hebt my niet gezegd om met den opzigter te spreken, maar greep my by de kraag van myn baatje. Ik heb u een slag toegebragt, en dit is geschied nadat gy my beet kreegt en my dreigdet te slaan.

Contra vragen door Thomas Rimrod.—Ik heb u niet met den zweep geslagen toen gy het eerst op my af kwaamt, noch heb ik den graaf dientengevolge uit uwe hand zien vallen. Nadat ik gevleugeld was, heb ik u een der, door u my toegebragte slagen, terug gegeven.

Contra-vragen door Afrika.—Ik kan niet zweren dat gy iets gedaan hebt. Ik ken u niet. Ik weet niet of de Opzigter u gelast heeft, om my naar de stad te brengen.

Contra vragen door Abraham Jacobs—Ik weet niet, of gy een der menigte waart die my hebben mishandeld. Ik ken u niet. Indien ik myne paarden zoude slaan, ben ik verzekerd dat 20 hen niet zouden tegen houden, want zy zyn zeer vurig. Ik zou hen niet durven slaan. Toen gy naby kwaamt, waren de anderen bezig my te slaan. Ik heb den Opzigter den last algemeen hooren geven, om my te binden, en niet in het byzonder aan u.

Contra vragen door Moos—Ik heb u niet gezien. Ik kan niet zeggen of gy tegenwoordig waart;—er waren zes behalve Herbert.

Dr. Laing ondervraagd.—Ik ben Policie Chirurgyn. Ik heb op den 8 dezer Christoffel Lombaard op het Policie Bureau onderzocht. Ik heb merken van kneuzingen op beide armen gevonden,—een gering merk van een' slag aan de regter zyde van het voorhoofd en verscheidene geringe teekenen van geweld op verscheidene deelen van den rug en de dyen.—Dezelve schenen in de worsteling te zyn toegebragt als beschreven. De kneusing op de armen, klaarblykelyk door de styfheid van de riem, waarmede hy is gebonden geworden.

Contra-vragen door Herbert.—De wonden waren niet zoo ernstig. Ik denk dat het merk naby de regter slaap van het hoofd veroorzaakt is, als door den heer Lombaard beschreven. De teekenen op den rug kunnen zyn veroorzaakt door schoppen, of slagen, of kneuzingen door steenen. Ik twyfel in het geheel niet, dat alles veroorzaakt is als beschreven. De kleederen toonden aan, dat de man zeer styf gebonden was, alsmede de merken op zyne armen. De merken op de armen konden ook zyn veroorzaakt door wryving in de worsteling, maar volgens de teekenen van het baatje denk ik dat dezelve veroorzaakt zyn door styf binden.

Contra-vragen door Salaat.—Gy zyt by my gekomen om u te bezigtigen, en zeidet my, dat gy nog leedt ten gevolge van de kneuzingen of slagen welke gy van den Hr. Lombaard hebt ontvangen, maar ik heb bevonden, dat gy niets mankeerdet. Gy scheent ziek te zyn maar niet van slagen.

John King.—Ik ben Inspecteur van Policie, woonachtig in de Kaapstad.—Lombaard werd op den 8ste dezer naar het statie-huis gebragt door den policie-dienaar No. 29, die aan my een' geschreven beschuldiging tegen hem inhandigde, geteekend door Herbert als opzigter. Ik heb eergisteren een plan van den weg gemaakt, naby de plaats waar het geval heeft plaats gehad, als my door Herbert aangewezen. Hier is het plan. Zooals de weg thans is, is het voor eenig wagen onmogelyk, om omtrent 200 yards, van de plaats my door Herbert aangewezen, te ryden, zonder dat de buitenwielen, 2 tot 2½ voet op de afhelling van den nieuwen weg komen, maar aan den anderen kant is er plaats voor verscheidene wagens om gelyk te passeeren. Het komt my voor dat de rand van den nieuwen weg pas gemaakt is.

Contra-vragen door Herbert.—Ik denk dat een wagen op den nieuwen weg zonder gevaar kan draaijen, door in eene schuinsche rigting voorwaarts te gaan, zelfs op de plaats my aangewezen, als die waar Lombaard's wagen op het oogenblik stond; maar zoo als de weg thans is, zou het onmogelyk zyn om te draaijen.

Christiaan.—Ik ben koetzier in dienst van den Heer Lombaard. Op den 8 dezer kwam ik met twee wagens van myn' Heer naar de stad, dezelve waren met koorn beladen—Omtrent 9 of 10 ure keerden wy met de wagens terug. Wy kwamen en keerden terug langs den onder of ouden weg. Meer wagens kwamen dien morgen denzelfden weg. Toen wy, terug keerende, omtrent 10 of 12 yards, van den dwars-weg waren, leidende naar de Roode-bloem en Zoutrivier, kwam Frans Cupido naar ons toe en greep de leisels der voorpaarden, trachtende hen omtedraaijen. Hy zeide niets. Myn Heer sprong van den wagen en trachtte hem de leisels te ontwringen, zeggende,—"jongen laat myn leisels los en laat my voortryden, hinder my niet." Eindelyk gelukte het hem de leisels los te krygen, waarop wy voortreden, en er gebeurde toen iets met den ezelwagen achter ons. Ik bleef op den paardenwagen, toen myn Heer naar den anderen wagen ging. Kort daarna werd ik in front tegengehouden door Herbert en 3 anderen. Ik kan niet zeker zeggen wie die drie waren. Zy hielden myn wagen tegen Een had een graaf in zyne hand en was van een geele kleur. Ik deed niets. Herbert vroeg my niet, wiens wagen het was. Er was een bordje aan den wagen. Myn Heer kwam vervolgens naar my toe en de andere lieden kwamen met hem. Allen grepen myn Heer toen aan, maar ik kan gene byzonderheden opgeven daar myne aandacht op dat oogenblik op de paarden gevestigd was.—Zy trokken hem neder op zyn buik, en bonden zyne handen op zyn rug met zyn eigen zweep, welke zy tot dat einde braken en bragten hem gebonden naar de stad. Myn Heer sloeg den jongen die zyne paarden aanhield niet, maar stiet hem weg, zeggende, "laat de paarden staan." De wagen kon zeer goed passeren, zonder den nieuwen weg te raken. Ik ben zeker dat de wagen waarop ik zat den weg volstrekt niet geraakt heeft. Het was voor ons onmogelyk naar den nieuwen weg te draaijen, zonder de wagen omtegooijen, daar er een diepe sloot tusschen den ouden en nieuwen weg was. De disselboom zou gebroken hebben, indien wy dit zouden hebben willen doen. Ik heb niet gezien dat Herbert myn Heer iets gedaan heeft, maar hy zeide, "bindt hem, bindt hem! grypt hem by de beenen!"—Ik heb niemand geslagen. Ik zag niets hetwelk aantoonde, dat de weg dien wy reden, verboden was. Ik ben zeker dat de paarden niet van schrik omdraaiden, maar dat zy werkelyk zyn omgetrokken. Niemand zeide ons hoe wy ryden moesten, en welken weg wy nemen moesten.

Contra vragen door Herbert.—Ik heb u een der jongens last hooren geven, my aantehouden, maar ik kan niet zeggen wie my de tweede maal aanhield. Het was voor ons onmogelyk op den nieuwen weg te komen, toen wy voor de eerste maal werden aangehouden, want de weg is te hoog. Ik zag een water-kar aan het boven gedeelte van den ouden weg, juist omtrent de draai. Met die kar voorby te ryden heb ik niet op den nieuwen weg gereden. De kar stond in de holte van den ouden weg, en er was plaats genoeg voor ons om te passeeren. Ik heb op het Bureau van den Baron gezegd dat Herbert zeide, "bindt hem, slaat hem." (by referte tot zyne vorige opgaaf bleek het dat hy het gedaan had.) Hy sprak Engelsch en Hollandsch en eenige woorden heb ik verstaan. Ik versta geen Engelsch, maar volgens hetgeen gy (Herbert) zeidet, verstond ik dit daaruit. Ik heb het niet van mynen Heer of Read gehoord, maar ik verstond het toen gy spraakt. Ik heb geen gesprek met myn Heer of Reid gehad, of met eenig ander persoon betrekkelyk de zaak, noch heb ik met iemand daarover gesproken. Myn Heer worstelde toen hy gebonden werd, maar er waren zooveel dat hy het niet kon beletten. Ik weet niet hoe lang zy noodig gehad hebben om myn Heer te binden. Het kan een minuut of meer zyn geweest, maar ik weet het niet. Ik heb van niemand anders dan van eenen ouden man geld gekregen, om een broek voor hem te koopen. Ik ben verzekerd dat ik by den Baron gezegd heb, dat gy gezegd hebt, "slaat hem, slaat hem."

Contra-vragen door Rimrod.—Myn heer heeft niet by my op den wagen gezeten, toen de worsteling plaats had. Gy zyt instaat om alles te zeggen en te doen. De Heer Brink en de Heer Louw, waren tegenwoordig.

Contra vragen door Abraham Jacobs.—Myn heer heeft de paarden niet geslagen toen gy ze tegenhield, noch was hy op den wagen, toen gy ze voor de tweede maal tegenhield.

Door het Hof.—Ik heb niet gezien dat myn heer iemand met den zweep heeft geslagen.

William Read.—Een molenmaker.—Ik woon by den Hr. Lombaard. Op den 8 November, reed hy naar de stad met twee wagens. Ik ben naar de stad gekomen, den vorigen dag. Ik ben denzelfden dag ten half 9 ure, uit de stad vertrokken. De Heer Lombaard reed uit met den eersten wagen en ik volgde hem. Wy namen den ouden weg. Ik zat in den wagen. Frans Cupido, denk ik, kwam naar den wagen van den nieuwen weg, en hield de voorpaarden tegen, door de leisels te grypen, en dezelve naar den nieuwen weg te wenden. De Heer Lombaard klom van zynen wagen, en zeide hem de paarden los te laten, hy sprak hard, en ik kon het hooren. Ik heb het antwoord door den man gegeven, niet gehoord. De Heer Lombaard stiet hem vervolgens ter zyde, daar hy de paarden niet had los gelaten. Hy kreeg hen eindelyk los en trok hen weder regt, en de wagen reed voort. Zy hielden toen den ezel-wagen tegen, door de de voorpaarden naar den nieuwen weg te trekken. De Heer Lombaard kwam toen andermaal naar den ezel-wagen en stiet den man, die de ezels vasthield, met zyn elboog van dezelve af, trok de ezels weder regt, en keerde vervolgens naar zynen paardenwagen terug. De man steigerde door den stoot, maar ik heb er niet op gelet, of hy gevallen is of niet. Toen hy naar den paarden-wagen ging werd hy gevolgd door twee die naar den opzigter riepen, die dadelyk met nog vier van den nieuwen weg kwam. De Heer Lombaard had geen tyd om op zynen wagen te klimmen, want een der twee jongens greep hem by het baatje, en trok hem terug. Ik kwam onmiddelyk by den Heer Lombaard, en ik hoorde de Hr. Lombaard aan den man zeggen die hem by het baatje beet had, wat zyt gy voornemens met my te doen. Ik heb het antwoord op deze vraag niet gehoord. Een ander kreeg hem toen beet, waarop de Heer Lombaard een hunner een slag met zyne vuist toebragt. Rimrod kwam toen aan met eenen graaf in zyne hand, en gaf den Hr. L. daarmede een slag.—Een riep naar den opzigter. De Heer Lombaard weerde den slag met zyne hand. Ik zag Herbert toen met eenige lieden aankomen. Herbert zeide "pakt hem aan," en allen pakten hem te gelyk aan, overmeesterden hem, en, hoewel hy zeer worstelde om zich te ontwringen, gelukte het hen hem op den grond te werpen en zyne handen met zyn zweep, achter zynen rug te binden, roepende Herbert gedurig uit "beat him! kill him!" Rimrod plaatste vervolgens zynen voet op zynen nek, en twee hielden hem aan de beenen vast, terwyl anderen hem op de verregaandste wyze mishandelden. Een hunner brak den zweep van den stok af, maar ik kan niet zeggen, wie het geweest is. Hy werd gebonden op last van den opzigter Herbert. Herbert zeide "bindt hem styf vast," en zy hebben zyne armen zoo styf en zeker achter zynen rug vastgebonden als zy met mogelykheid doen konden. Ik heb den Heer Lombaard hooren zeggen, gy kunt my binden, maar laat myn geld staan. Ik stond aan de linkerzyde van den Heer Lombaard, en zag het punt van zyne beurs half uit zyne zak getrokken. Toen Rimrod zag dat de Heer Lombaard gebonden was, nam hy zynen voet van Lombaard's nek, en Lombaard stond op.—Toen Lombaard op was gaf Rimrod hem twee slagen met zyne vuisten op de borst en zeide—"Ik heb jou lang in de oog gehad." Herbert zeide toen, ga nu met my mee, en de heer Lombaard ging met hen naar de stad. Op weg vroeg de heer Lombaard my wat gemeend werd met "beat him" "kill him!" en ik zeide hem wat het beteekende, dat *beat* was "slaan" en *kill* was "dood." By het tolhek overhandigde Herbert een briefje aan den Policie-dienaar en gaf Lombaard aan hem over. De Policie-dienaar ontbond hem toen onmiddelyk. Er waren zeven personen tegenwoordig. Herbert ging terug zonder zyn hoofd verder te breken, wat van Lombaard worden moest. De Policie-dienaar zeide aan den Heer Lombaard toen hy hem losmaakte, dat het te schandelyk zoude zyn om hem in den toestand waarin hy zich bevond door de stad te doen wandelen. Wy gingen langs den ouden weg zonder den nieuwen weg aanteraken. Ik heb niemand tot ons hooren roepen om op den nieuwen weg te ryden. Het was onmogelyk om van den ouden weg naar den nieuwen weg aftedraaijen, op de plaats waar wy tegengehouden werden, zonder of den wagen om te werpen of den disselboom te breken. (De getuige wees op de onderscheidene gedaagden, terwyl hy verhaalde hetgeen elk hunner had gedaan, maar kende hunne namen niet.)

Door het Hof.—Ik heb geene kennisgeving, of iets aangeplakt gezien, aanduidende welken weg wy te nemen hadden.

Contra vragen door Herbert.—Zy kunnen hebben geroepen zonder dat ik het gehoord heb. De man die de ezels heeft tegengehouden heeft niet met my maar met den Heer Lombaard gesproken. Toen de man de ezels tegenhield, heb ik hem den koetzier hooren zeggen op den nieuwen weg te ryden, maar dit was onmogelyk. Ik heb hem dit niet hooren zeggen vóór hy de leisels greep. Ik zag een waterkar op den nieuwen weg waar zy werkten. Er was veel plaats zonder zelfs de kleine hoop klei welke tusschen den ouden en nieuwen weg was, aanteraken. Ik denk dat de oude weg omtrent acht of tien voeten breed is, en een' wagen loopt altoos op vier voet vier duim. Wy hebben geene lyn naby den nieuwen weg aangeraakt waar gy werktet. Wy hebben ons geheel en al van de lyn afgehouden.—Ik heb de Hr. Lombaard het volk geene namen hooren geven. Ik heb Lombaard aan niemand hunner hooren zeggen "wat hebt gy daarmede te doen;" Lombaard heeft Rimrod toegevoegd, dat hy een bandiet was geweest.

Daar het thans byna 7 ure was, werd de zaak opgeschort tot den volgenden dag te 9 ure. Allen werden naar de gevangenis gezonden met uitzondering van Herbert, die onder borgtog ontslagen werd.

VRYDAG 22 NOVEMBER.

Arend Brink ondervraagd.—Ik woon in de Houtbaai. Op den 8ste dezer kwam ik van Groenekloof naar de stad. Ik bereikte Zoutrivier te 9 of 10 ure. Ik zag naby de Zoutrivier, Herbert en twee of drie man hunne gereedschappen in steek laten en gaan naar de plaats waar de andere werkten, op den nieuwen weg, in de rigting der stad. Zy liepen hard. Ik zag twee wagens op de plaats waar zy naartoe liepen. Een was een paardenwagen en de andere met ezels bespannen. De wagens waren op den ouden weg omtrent een honderd yards van de plaats van waar het volk werkte en waar de nieuwe weg begint. Ik zag daar een persoon staan, dien ik naderhand bevond den Hr. L. te zyn Hy sprak met anderen, en het kwam my voor dat zy aan het twisten waren. Ik zag Herbert vervolgens met 2 of 3 man naar Lombaard toekomen, en by hem gekomen zynde, grepen zy hem allen te gelyk aan, op eene wyze welke my deed vermoeden dat zy hem aanrandden. Zy vielen hem aan en sloegen hem met hunne vuisten en trokken hem neer op den grond. Herbert stond er by. Herbert sloeg niet, maar zeide in half Engelsch en Hollandsch,—"slaat hem! beat him, tie him!" Hy hitste hen klaarblykelyk aan om den man te mishandelen. Allen raasden en schreeuwden te gelyk. Nadat de aanranders hem op den grond geworpen hadden, bonden zy hem. Ik weet niet wie het meeste deed, want zy waren allen even druk bezig. Toen hy gebonden werd, was ik digt by hem, maar toen Herbert voor het eerst naar de twee wagens kwam, was ik omtrent twintig yards van hen. Toen hy gebonden was, reed ik weg. Een van hen had een graaf in de handen. Ik vroeg Herbert wat dit alles beteekende, waarom doet gy dat, waarom bindt gy den man, en hy antwoordde my, omdat hy op den ouden, instede van op den nieuwen weg gereden heeft. Zy bragten hem, aldus gebonden, naar de stad. Ik zie hem thans in het Hof en ik ben zeker dat het hy is, die zy zoo schandelyk mishandeld hebben. Zy bonden zyne handen achter hem. Al de gedetineerden komen my voor de lieden te zyn die ik op de plaats zag, maar van Herbert ben ik zeker. Toen zy Lombaard naar de stad bragten, reed ik mede voort. Ik zag Lombaard zich verdedigen zoo veel als hy kon in den aanval op hem gedaan. Ik reed op den ouden weg. Waar de wagens stonden was er voor dezelve ruimte genoeg om te passeren zonder aan den nieuwen weg te raken. De wagens konden den nieuwen weg gemakkelyk passeren zonder denzelven in het minst te raken, zelfs waar de nieuwe weg begint.

Contra vragen door Herbert.—Ik zag Lombaard zich slechts verdedigen toen hy geslagen werd. Ik zag Lombaard niets doen voordat hy geslagen werd, het kwam my slechts voor dat zy aan het twisten waren. Toen ik de drie man voor het eerst zag, was ik meer dan 100 yards van hen af. Ik verstond u zeer duidelyk toen gy gebruik maaktet van de woorden, "beat him! tie him! Ik was slechts 20 yards van u.—Er was een groot geraas. Er waren 6 of 7 personen, maar ik kan niet stellig zeggen hoe veel. In het Hollandsch zeidet gy, "slaat hem, bindt hem vast!" Gy spraakt zoo luid, dat ik u op eenen afstand van 50 yards zou hebben gehoord. Ik heb u niet verkeerd verstaan, gy zeidet niet, moet niet slaan, maar juist het tegendeel, "slaat hem!" Er bestaat by my volstrekt geen twyfel. Ik ken u niet, maar ik heb u tevoren gezien Gy zyt de man,—ik zweer dit stellig. Gy stondt omtrent 3 yards van de jongens, toen gy hen aanmoedigdet in hetgeen zy deden. Ik denk dat gy met opzet die distantie genomen hebt, met oogmerk om orders te geven en dezelve goed ten uitvoer te zien brengen. Ik heb Lombaard niemand zien slaan toen hy opstond. In gesprek, heb ik Lombaard u hooren zeggen, indien gy my geslagen had, zou ik u weder geslagen hebben. Ik heb Lombaard, niet gezegd om het volk niet te slaan, maar ik zeide, spreek nu niets meer, ga stil mede. Lombaard merkte toen aan dat het "eene hardigheid was," en ik zeide toen, "dit is niets, houd u thans maar tevreden." Ik heb Lombaard niet hooren zeggen dat hy u, een goed pak slagen zou geven. Het kwam my dien dag voor dat de oude weg, juist waar dezelve den nieuwen passeert, by de draai, breed genoeg is voor een' wagen om te passeren zonder den nieuwen weg te benadeelen. Ik zag een zeer lage kleibank langs den nieuwen weg, welke ik aanzag voor zekere linie of merk tusschen den ouden en nieuwen weg. De wagen van den Heer Lombaard kon passeren zonder die linie aanteraken. Ik zag sporen van wielen op die linie.

Rimrod zeide hier:—Ik heb niets gedaan, maar Herbert zeide, "maakt hem vast! maakt hem vast!" zich tevens op Herbert beroepende, of dit niet waar was! En George behoorde hier te zyn en niet oude Moos. Indien ik myn voet op zynen nek gezet had, ben ik zeker dat dit zyn gezigt zou hebben gekneusd. Het is alles Herbert zyn schuld. Het is zyn schuld dat wy in ongelegenheid zyn, en hy is gisteren avond los gelaten en wy zyn naar de tronk gezonden.

Johannes Michiel Adriaan Louw.—Ik ben een Landbouwer, en woon naby Zwartland. Ik kwam op den 8ste te paard naar de stad. Tusschen 9 en 10 ure, bereikte ik de Zoutrivier. Toen ik aan deze zyde van de Zoutrivier kwam, zag ik Herbert met twee man hard loopen. Ik was omtrent 500 yards van hen. Zy waren op den nieuwen weg. Zy liepen naar de twee wagens, die op den ouden weg reden, welke ik, nader bykomende, bevond van Lombaard te zyn. Ik zag een man, door 7 of 8 kleurlingen omringd en Herbert er bystaan. Ik zag hen hem met hunne vuisten slaan. Herbert stond toetekyken, maar ik zag hem niets doen. Ik zag hen hem kort daarna op den grond werpen. Terwyl hy op den grond lag, sloegen zy hem, en, terwyl eenige zyne beenen vasthielden, schopten de andere hem en zaten op hem. Ik was op omtrent 200 yards afstands, toen dit gebeurde. Ik begaf my naar de plaats waar dit plaats vond. Toen ik daar kwam, zag ik dat het Lombaard was, die toen was opgestaan en in het midden van hen stond, met zyne armen achter hem gebonden met een' zweep. Ik vroeg Herbert, wat dit beteekende, en hy antwoordde,—"Hy had niets op den ouden weg te maken, en daarom was hy gebonden." Ik vroeg hem of er deswegens eene Proclamatie bestond, en hy antwoordde "ja." Ik draaide my toen om en zy bragten hem gebonden naar de stad. Toen ik hen over hun gedrag onderhield, antwoordde Herbert my—Wat? ik heb gezegd, slaat hem!" Ik zeide verklaag den man indien hy iets misdaan heeft, maar mishandelt en bindt hem niet, het was toen dat Herbert zeide, "ik heb gezegd slaat hem." Ik heb geen schaden aan den weg gezien, waar de wagen stond. Er was ruimte in overvloed voor eenig wagen om te passeren, zonder den nieuwen weg te raken. De wagen kon niet naar den nieuwen weg draaijen zonder gevaar voor ongelukken. Ik heb Lombaard zien worstelen om los te komen, maar hunne magt was te sterk. Ik heb hem geen een hunner zien slaan. Ik ben zeker dat Frans Cupido, Salaat, Rimrod en Abraham Jacobs tegenwoordig waren.—Omtrent de twee andere, ben ik niet volkomen zeker. Maar de vier die ik aangewezen heb, heb ik hem zien neertrekken en aanranden.

Contra-vragen door Herbert.—Ik ben den Heer Brink gevolgd. Wy zyn daar byna op denzelfden tyd gekomen. Ik heb hen hem zien schoppen, slaan en trappen. Lombaard worstelde toen zy hem bonden; hy kon niet los komen want zy trapten hem vast op den grond. Hy lag op zyn buik. Ik heb hem niemand zien slaan maar hy worstelde zeer sterk; ook niet nadat hy gebonden was, want ik wendde myn gezigt van zulk een tooneel af. Gy zeidet my niet dat L. het volk geslagen had. Het was op het einde van den nieuwen weg, toen gy gebruik maaktet van de uitdrukkingen door my gemeld. De Heer Brink was tegenwoordig, toen gy dit zeidet, hy reed langs my. Ik reed een weinig en hield toen weder stil en sprak met van der Westhuyzen, en toen haaldet gy my weder in. Ik heb L. u niet hooren vloeken.

De andere gedetineerden weigerden *contra-vragen* te doen.

Michiel Christiaan Ackerman Neethling.—Ik woon te Klapmuts. Ik kwam op den 8 dezer, te paard naar de stad. Aan deze zyde van de Zoutrivier gekomen zynde, zag ik twee wagens uitryden. Ik weet niet wiens wagens zy waren. Een werd door paarden getrokken en de andere nam ik geene byzondere notitie van. Toen de wagen juist by de draai was, zag ik een kleurling de voorpaarden grypen. Hy kwam van den nieuwen weg. Ik zag iemand van den wagen springen en den man die zyne paarden stopte een stoot geven. Ik zag den opzigter Herbert en 3 andere hard naar de plaats loopen, waar de wagen was aangehouden, eenige anderen voegden zich by hem, eene worsteling vond plaats, en ik reed voort, denkende dat eenige zwarten aan het vechten waren. Ik herkende geen der partyen.

De Publieke Aanklager, sloot hier zyne zaak.

De Gedaagden (door Herbert) riepen,—

Abdol.—Ik werk aan den harden weg. Meer dan eene week geleden zag ik twee wagens aan de andere zyde van den nieuwen weg, een paarden- en een ezelwagen. Dezelve kwamen langs den ouden weg. Toen ik digter kwam, vond ik dezelve naby den kant van den nieuwen weg. Een waterkar was aan den ouden weg geplaatst, ten einde wagens te beletten aldaar te ryden. Oude Frans riep uit,—"Baas moet op den nieuwen weg ryden," maar hy wilde niet, toen hy digt by de waterkar kwam, draaide hy af naar den ouden weg. Oude Frans Cupido was omtrent 25 treden van den wagen toen hy wederom uitriep,—"Baas! Baas! kom op den nieuwen weg!" maar hy draaide af zonder iets te zeggen. Frans greep toen de leisels. De boer sprong toen van den wagen, en rukte de leisels der voorpaarden uit de handen van Frans. Frans Cupido, begaf zich vervolgens naar den ezelwagen, alwaar hy andermaal de voorezels greep, en zeide "gy moet op den harden weg ryden." De koetzier antwoordde, waar myn Heer rydt moet ik ook ryden. De boer dit ziende kwam toen naar den achtersten wagen. Ik zie den man thans in het Hof (wyzende op den Heer Lombaard.) Toen Lombaard by den ezelwagen kwam nam hy de ezels uit handen van Frans, en gaf hem een' harden slag met zyne vuist in het gezigt, tengevolge waarvan hy viel. Frans stond weder op, en Lombaard sloeg hem andermaal, en noemde hem "verd..... schelm en bandiet." Salaat kwam daar toen ook en zeide "baas slaat niet, gy moogt niet slaan." Lombaard vroeg, wat hebt gy daarmede te doen? en toen schelde hy Salaat ook uit voor "schelm en bandiet" en Lombaard sloeg Salaat toen met zyn vuist in het gezigt, waardoor hy viel. Toen hy opstond gaf hy hem nog twee slagen.—Salaat sprak geen woord. Salaat is niet door de twee laatste slagen gevallen. Hy gaf al de slagen op dezelfde plaats. Hy begaf zich toen naar zynen wagen, en na zich op denzelven geplaatst te hebben, reed hy voort. Frans liep toen voort om hem tegen te houden. Herbert en de andere gedaagden zagen dit. Zy liepen den weg op. Het gelukte Frans andermaal om de paarden van den wagen te grypen, toen de Heer Lombaard andermaal van den wagen sprong, en het volk hetwelk thans allen te zamen was, sloeg. Herbert zeide hem "wacht, ik wil met u spreken," maar hy liet niet af met slaan Herbert zeide toen, "pakt hem aan, en maakt hem vast!" Herbert zeide my toen, "gy ziet hoe hy het volk slaat," en zeide andermaal "bindt hem." Wy bonden hem toen. Dit is alles dat ik weet. George bond hem alleen. Geen der anderen hielpen hem. George bond zyne handen achter zynen rug met zyn eigen zweep. Zy allen hielden hem, behalve Moos,—terwyl George hem hield, heeft Herbert niet geholpen om hem vast te houden. Zy bragten hem naderhand naar de stad. Ik heb Salaat aan Lombaard hooren zeggen, ga en spreek met den opzigter. Ik hoorde den Heer Lombaard zeggen, ik betaal voor den weg en zal ryden waar ik wil. Ik heb niet gezien dat Lombaard Herbert heeft willen schoppen. Lombaard zeide dat hy al het volk zoude slaan. Ik heb Herbert niet hooren zeggen, "slaat hem dood, slaat hem!" Ik heb niet gezien of gehoord dat de Heer Lombaard Herbert bedreigd heeft

Contra-vragen door den Publieken Aanklager.—De Heer Lombaards wagen beschadigde den nieuwen weg, terwyl dezelve de water-kar passeerde. De weg aan dat gedeelte is omtrent 3 yards. De wagen reed tegen de zyden van den nieuwen weg. Op dien tyd waren er geene kennisgevingen noch palen opgestoken. Ik heb niet gezien dat Salaat het baatje van L. heeft gegrepen. Ik stond op omtrent eenen afstand van zeven yards van hen. Het volk stond zeer stil gedurende al den tyd dat L. hen sloeg. Zy hebben niet beproefd om L. beet te krygen. Hy sloeg hen voor niet. Zy hebben hem in het geheel niet geslagen, maar hem zoetjes gebonden. Zy grepen L. toen Herbert hen gelastte om hem te binden. Andries, George en ik, benevens de vyf gedetineerden door my genoemd, hebben hem helpen vasthouden toen hy gebonden werd. Wy hebben hem niet op den grond geworpen, en hem toen met zynen zweep gebonden. Rimrod had geen graaf in zyne hand. Ik heb het niet gezien. Niemand heeft den Heer L. geslagen,—ten minsten ik heb het niet gezien. Ik heb Rimrod den Heer L. niet twee slagen zien toebrengen. Rimrod heeft niet gezegd, "Julle het lang genoeg onze bloed gedronken,"—ten minsten ik heb het niet gehoord. De heer Lombaard kon op den nieuwen weg zyn gekomen zonder vrees van omteslaan. Daar was geen sloot. Ik heb hem helpen vasthouden.

Door Herbert—Ik heb u niet aan Rimrod hooren zeggen, "slaat hem niet." Ik heb niet gezien dat de heer Lombaard, Rimrod geslagen heeft

Andries.—Een arbeider aan den nieuwen weg.—Op den 8 November, zag ik den heer Lombaard met zyne wagens uit de stad komen, en ik hoorde Frans Cupido omtrent 4 of 5 malen naar hem schreeuwen, om in den nieuwen weg te ryden. Hy bevond zich digt by de water-kar, toen Frans uitriep: "ryd in den nieuwen weg." Hy bevond zich omtrent 20 yards van den heer Lombaard. De wagen nam echter deszelfs weg, om de water-kar naar den ouden weg, rydende over den kant van den nieuwen weg. Frans kwam toen en greep de leisels van de voorpaarden. De heer Lombaard vroeg toen, "waarom doet gy dit," en Frans antwoordde: "Gy moet den nieuwen weg en niet den ouden weg ryden." De heer Lombaard kwam van zynen wagen en rukte de leisels uit de handen van Frans, en keerde vervolgens naar zynen wagen terug. De ezel-wagen naderde toen, en oude Frans begaf zich derwaarts en hield ook de ezels tegen, en zeide den koetzier in den nieuwen weg te ryden, maar ik heb niet gehoord wat het antwoord van den koetzier was. Hy reed voort. De heer Lombaard ging toen terug naar den ezelwagen, en rukte de leisels uit de handen van Frans, maar hy wilde niet los laten. De heer L. sloeg hem met zyne vuisten op zynen nek, ten gevolge waarvan hy tegen den wal viel. De heer L. ging vervolgens naar den paarden-wagen terug, en reed voort, terwyl oude Frans den wagen volgde. Frans achterhaalde den paarden-wagen weder en greep de leisels. De heer L. sprong van den wagen, en ontwrong hem de leisels. Frans wilde niet loslaten. De heer L. sloeg Frans nog eens. Herbert kwam toen naar de plaats waar zy stonden. Herbert zeide,—"kyk hoe slaat hy die volk, vat hem, maakt hem vast." Toen sloegen zy handen aan Lombaard,—slechts vier grepen hem. Frans, Salaat, Jacobs en Rimrod. George bond hem naderhand met zyn eigen zweep. Zy wierpen hem op den grond. Hy lag op zyn buik. Dit is al dat ik weet. Ik heb niet gehoord wat Herbert aan Lombaard gezegd heeft. Ik heb Herbert niet hooren zeggen,—"slaat hem, slaat hem dood." Ik hoorde Salaat aan den heer Lombaard zeggen, dat hy niemand mog slaan, maar de heer Lombaard zeide dat hy doen kon wat hy wilde, en ryden waar hy verkoos. Ik heb den heer Lombaard, Salaat zien slaan. Toen de heer Lombaard hem sloeg, had hy het baatje van den Hr. Lombaard beet.

Contra-vragen door den Publieken Aanklager.—Ik heb hen niets aan den heer Lombaard zien doen terwyl hy op den grond lag. Rimrod had een graaf in zyne hand, maar ik heb hem daarmede niets zien doen. Zy hebben hem zoetjes gebonden.

Herbert zeide, dat hy geene verdere getuigen had,—al de anderen waren gedetineerden gemaakt, anders zouden zy allen voor hem zweren.

De gedetineerden sloten hunne zaak.

Moos vroeg waarom hy naar de gevangenis moest worden gezonden, terwyl de schuld aan Herbert meer dan aan iemand anders lag—en hy in het byzonder die er niets van afwist.

Herbert zeide ter zyner verdediging, dat de heer Lombard de aanrander was.

De Magistraat—zeg my, op welk gezag gy handeldet?

Herbert.—De kennisgeving door u gelezen, was myn gezag, en ik gaf de orders aan het volk en dezelve werden altyd ten uitvoer gebragt. Ik zag vele dingen door de vingers.—Ik kende den Heer Lombaard niet. Ik heb hem nimmer te voren gezien, maar de magt van een' policie-beambte hebbende, liet ik hem binden en ik denk dat ik daartoe regt had, want hy heeft zich dat alles zelf op den hals gehaald. Ik heb niets tegen hem en wat ik gedaan heb, was ter bewaring van de publieke rust. Ik hoop dat gy de getuigenis in overweging zult nemen, voornamelyk die van Louw en Brink, die op zulke groote afstanden konden zien. Voor den Baron herinnerde L zich niets, maar gisteren voor u herinnerde hy zich alles.

De Magistraat.—Elke daad van geweld door eenig publiek beambte gedaan, moet geregtvaardigd zyn. Gy hebt daartoe thans gelegenheid.

Herbert.—Een policie-dienaar heeft het regt te handelen zoo als ik gedaan heb, ten minsten denk ik zoo.

Frans Cupido zeide.—Wat ik gedaan heb, was op last van den opzigter Herbert.

Salaat.—Ik heb zyn baatje niet gescheurd. Ik heb het maar gegrepen, omdat ik bang was dat hy my zou slaan en hy noemde my een bandiet en sloeg my. Ik zou niets gedaan hebben, indien het niet was op stelligen last van den opzigter Herbert. Engelschen luisteren altyd en zeiden "dank u," maar de boeren zeiden—"maak u weg."

Rimrod zeide.—Ik heb niet gedaan, hetgeen de getuigen verklaard hebben. Ik had een graaf in myne had. De Heer Lombaard sloeg my, maar ik heb niet weder geslagen Herbert gaf zulke orders en ik gehoorzaamde,—het is alles zyn schuld.

Afrika.—Ik zou niets gedaan hebben, indien het niet was om Herbert, maar ik heb hem slechts weggebragt.

Abraham Jacobez—De opzigter gelastte my en ik gehoorzaamde. Herbert zeide—maakt hem vast en wy deden het—Herbert zeide dat het orders van den Kolonel waren.

Na afloop dezer zaak werd de Heer Lombaard, teregtgesteld wegens de aanranding, welke hy gezegd werden te hebben gepleegd op Frans Cupido en Salaat, maar door den Magistraat vry gesproken. Het verslag dezer teregtstelling, zal in het volgend nommer van dit blad verschynen.

De waardige Magistraat overgaande tot het uitspreken van zyn vonnis tegen de gedetineerden, zeide, dat de zaak hem in het begin voorkwam als eene welke niet in zyn Hof diende te worden beslist, ten gevolge van de wreedheid des gedrags van hen die voor hem beschuldigd stonden, en by den aanvang had hy dezelve van zulk een groot belang beschouwd, dat het beter zoude zyn geweest, wanneer dezelve by het Hooge Geregtshof ware beslist geworden, als hebbende hetzelve eene uitgebreider jurisdictie; doch in aanmerking nemende den tyd welke dezelve zoude moeten overstaan, voordat de volgende sessien zouden beginnen, en vertrouwende dat zyn vonnis de beschuldigden en anderen zullen afschrikken, om andermaal zoowel de wet als de reden en de grondbeginselen der menschelykheid zoo grovelyk te overschreden, stemde hy, van oordeel zynde, dat slechts een voorbeeld noodig was, met den publieken aanklager in, dat de zaak door hem onder zyne jurisdictie kon worden afgedaan. Na de geheele getuigenis van den heer Lombaard te hebben gelezen, zeide hy, schandelyk inderdaad, ja, onvergeeflyk was het gedrag van de gedetineerden ten opzigte van den heer Lombaard.—Deze geheele zaak van begin tot einde nemende, kan geene daad, hetzy van den Opzigter of zyne onderhoorigen, immer worden geregtvaardigd. Het bleek duidelyk dat de heer Lombaard stil denzelfden weg naar buiten reed, langs welken hy naar de stad was gekomen, en wat gebeurde? de allereerste daad, van eenige der gedetineerden was geweldig—en gevolglyk onwettig.—Zy grepen de leisels zyner voorpaarden, en bragten zynen wagen in gevaar, welke volgens de getuigenissen, had moeten omslaan, indien Lombaard niet gehandeld had gelyk hy gedaan heeft in verdediging van zichzelven en van zyn eigendom. Het tegenhouden der paarden was eene storende daad voor den reiziger die stil langs den publieken weg reed, zonder dat hy het zy door eene gedrukte kennisgeving of anderzins, of zelfs door woorden, was gewaarschuwd geworden, dat hy op den weg door hem genomen, niet ryden moest,—ten minste, hoewel eenige der getuigen voor de verdediging zweeren dat Frans Cupido hem toegeroepen heeft, bestaat er voor my geen bewys dat Lombaard hem gehoord heeft, integendeel, ik heb den stelligen eed van beide Lombaard en zynen koetzier die naast hem op den paardenwagen zat, en van den Heer Read die in den ezelwagen zat, dat zy geen verzoek of bevel, hoe ook genaamd, om den nieuwen en niet den ouden weg te nemen, gehoord hebben. Onverantwoordelyk was het gedrag van allen die den persoon in kwestie hebben aangerand, terwyl aan den anderen kant, het gedrag van den Heer Lombaard, eene allergematigdste uitoefening van het wettig regt, hetwelk hy, ter bescherming van zyn persoon en eigendom had, aan den dag heeft gelegd. Het is waar dat de daad om den man wegtestoten, die de leisels zyner voorpaarden greep, by den eersten opslag, kan worden beschouwd als eene daad van geweld aan den kant van den Heer Lombaard, doch onder de omstandigheden welke bewezen zyn geworden, en het gevaar waarin hy zichzelven en zyn eigendom op het oogenblik bevond, beschouw ik dat hy volkomen geregtigd was te handelen, zoo als hy gedaan heeft. Zelfs de slag, welke hy Salaat toebragt, op het oogenblik toen hy hem by de kraag van zyn baatje greep, wanneer (Lombaard) zich op zynen wagen wilde begeven, beschouw ik als eene daad van zelfverdediging, en niets meer.—De slag met den graaf, welke duidelyk bewezen is geworden door Rimrod te zyn toegebragt, was eene allersnoodste en onmenschelykste daad. Zyne uitdrukkingen waren byna ongeloofbaar, indien men zegt, dat dezelve door eenen mensch tegen den anderen zyn geuit, maar er bestaat deswegens geen twyfel. De daad, welke my voorkomt eene van onuitsprekelyke barbaarschheid te zyn, die van zyn voet op den nek van den Hr. Lombaard te plaatsen, gepaard met de uitdrukkingen van den opzigter Herbert "kill him! kill him! beat him!" doen iemands haren te berge ryzen; inderdaad, ik gevoel voor den Hr. Lombaard, en beschouw hem als een mishandeld en beledigd man, en, in zoo verre als myne magt zich uitstrekt, zal hem regt wedervaren. Gy (zeide de Magistraat, Herbert toesprekende.) Gy hebt op u genomen partyen aan te hitsen, die gene aanmoediging behoeften tot hetgeen zy gedaan hebben, door te zeggen, "beat him! kill him!" Ik zal over uwe uitdrukkingen niet uitweiden want zy spreken voor zichzelven. Maar wat ik van u wensch te vernemen is dit,—wat kon u hebben aangespoord te doen en te zeggen, hetgeen gy gedaan en gezegd hebt? Waar was uw gezag? Wat heeft u doen plegen hetgeen gy gedaan hebt? De Heer Lombard heeft *niets hoe ook genaamd* gedaan, dat tegen de wetten van dit land strydt, en gy, bekleed met de magt van eenen Policie-dienaar, kondet van u verkrygen te handelen zoo als gy gedaan hebt. En gy (zeide de achtbare regter, Rimrod toesprekende) Gy hebt de rol van eenen volslagen onmensch gespeeld! Eerst, door eenen man te slaan die overmeesterd en verdedigloos was, en dan door uwen voet op zynen nek te plaatsen terwyl hy, worstelende om zyne vryheid, op den grond lag. En, om welke reden? Het strekt u geenzins ter regtvaardiging te zeggen, "Herbert, de opzigter, heeft het my gezegd, de geheele schuld ligt aan hem." De gevoelens der menschelykheid indien gy iets van dien aart bezit, diende u te hebben teruggehouden, van het plegen van deze snoode daad;

Deze geheele zaak (zeide de Regter voorts) is van zulk eenen snooden aart, dat ik overgaan moet tot het uiterste myner jurisdictie, en daarom is het vonnis des Hofs dat gy Herbert voor eene maand in de gevangenis worde geconfineerd, de laatste week der maand in *solitair confinement*;—dat gy Thomas Rimrod voor eene maand worde geconfineerd en aan harden arbeid worde gehouden, en dat elk uwer Frans Cupido, Salaat en Abraham Jacobs, voor eene maand in de gevangenis van de Kaapstad worde geplaatst.

Moos en *Afrika Cupido* werden ontslagen.

Gedurende het geheel onderzoek was het Hof opgepropt.

AGENTS

FOR THIS PAPER IN THE COUNTRY DISTRICTS,

Beaufort,	Mr. A. P. Meiring.
Caledon,	Mr. J. J. Tesselaar.
Clan-William,	Mr. H. J. Lind,
Colesberg,	Mr. James Walker,
George,	Mr. A. H. Niepoth.
Graaff-Reinet,	Mr. B. Fincham,
Malmesbury,	Mr. J. D. A. Freislich,
Paarl,	Mr. J. D. Haupt,
Port Natal	Mr. B. Poortman,
Somerset,	Mr. C. Moller,
Stellenbosch,	Mr. P. Korsten,
Swellendam,	Mr. John Barry,
Tulbagh,	Mr. H. F. de Lange Vos,
Tygerberg,	Mr. F. Uys,
Uitenhage,	Mr. J. Brehm,
Wellington	Mr. J. Addey,
Worcester,	Mr. J. Meiring.

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, NOVEMBER 26, 1844.

AWARE of the anxiety of the public, to become acquainted with the trial of the Assault upon Mr. LOMBAARD, on the public road, we make room for the Report which will be found hereunder.

On Thursday and Friday last, the case of assault against the Overseer HERBERT and the laborers were tried, and after its conclusion, Mr. LOMBAARD was placed in the prisoners box, and tried for assault, upon two of the laborers. We regret that the space of our columns only enable us to give the Report of the first case. The second will appear in our next.

Mr. LOMBAARD was acquitted, and the sentence of the prisoners in the first case was:—The Overseer Herbert to be imprisoned for one month, the last week of the month on *solitary confinement*; Thomas Rimrod, to be imprisoned and kept at hard labor for one month; and Frans Cupido, Salaat and Abraham Jacobs, to be imprisoned for one month.

We refrain from making any observations before the whole of the proceedings shall be before the public.

RESIDENT MAGISTRATE'S COURT, CAPE TOWN.

THURSDAY, 21st NOVEMBER 1844.

The Queen versus George Herbert, (Overseer,) *Frans Cupido, Salaat, Thomas Rimrod, Afrika Cupido, Abraham Jacobs, and Moos,*

All laborers employed on the New Road,—for having on the 8th of November 1844, violently and unlawfully, with their fists and with a spade, at or near the Salt River, assaulted CHRISTOFFEL LOMBAARD, an Agriculturist, residing at *Klipfontein*, district of Malmesbury, and then and there beating, kicking, tying and otherwise ill-treating the said LOMBAARD.

The Defendants severally pleaded "*not guilty.*"

Before the case was entered into, Herbert said that he wished the case against Lombaard to be tried first, as all the Defendants were witnesses in that case, and that it was unfair of Mr. Truter to make them all prisoners, in consequence whereof he was much restrained in his defence.

The Magistrate.—I will not give judgment in either case before I shall have heard both; it is my intention to sift this case to the bottom.

Herbert insisted on Lombaard being tried first, but after some impudent remarks to the Court, the Magistrate ordered him to behave himself, and the Prosecutor called

Christoffel Lombaard, who being duly sworn stated:—I am an Agriculturist, residing at Klipfontein, in the District of Malmesbury. On the 8th of this month I came to town with two wagons, loaded with wheat. Having disposed of the wheat I went out with both wagons empty, between 9 and 10 o'clock the same morning. One wagon was drawn by horses and the other by mules. Christiaan, my son Klaas and myself sat on the horse wagon, and September, Appollos and Mr. William Read on the mule wagon. The wagons came to town on the old road and were not interfered with or stopped. I took the same road in going out of town. I saw none of the men at work on the road as I came in, which was about sunrise. I saw no notice stuck up any where near the new road.

The Magistrate here read a printed notice, dated July 27, 1844, threatening to prosecute such persons as may be found injuring the road.

Mr. Lombaard continued:—

I could have travelled on the old road by which I came without touching the new road. Other sphors of wagons were there. The distance between the old and new road is about 10 yards. Many other wagons came to town over the same road. When I went out I took the same road with both wagons. I drove the wagon with the horses. When I came 100 paces by the new road, Cupido came and laid hold of the reins of my leading horses. He came from the hard road. He turned the horses towards the bank on the left side of the road. I was so close to the bank with the wagon, that no horse could pass between us. The horses were on a trot when he stopped them. I jumped from the wagon, after I told him the road was too narrow there, and I could not turn in consequence. He said "you must," I said "let loose the reins," for I was afraid that my wagon would break. I endeavoured to take the reins from him. When I said "let loose," he replied "I wont." I said "what do you wish me to do?" he said "turn off to the new road." I told him "I can't, as there was a ditch of such a depth that I could not possibly get over it. Without up-setting the wagon, I could not turn to the new road. I then pushed him on one side and took the reins out of his hands. I pushed him because he would not let go the reins and I considered my wagon in danger. I did not then strike him. I had my whip in my hand. He did not fall but only went back. I then got on the wagon again and rode on. The other wagon followed me. When I was stopped, the wagon with the mules was about 20 paces behind me. He did not call out to me before he stopped me, nor did any one else do so. After I rode on about 20 yards I looked behind, hearing a scream, and saw the same man lay hold of the reins of the mules of the other wagon, turning them to the new road. I ran towards the other wagon as I saw it would meet with an accident if the man continued in the act which he began. I wanted to take the reins from him, but he would not let go, upon which I gave him a push, after remonstrating with him on the impossibility of my safely turning. The man did not tell me that he acted under any authority. I then forcibly took the reins from him, by giving him a forcible push, in consequence of which he fell on the ground. I think I pushed him either with my elbow or fist about the neck. I then turned my mules aright, told the coachman to ride on, and again went to my horsewagon. My coachman remained on the wagon all the time I was engaged with the man, trying to extricate the reins from him. I told my coachman: how can you sit still and allow those vagabonds to break my wagon, when Salaat said "what zegjy? vagabond?—I will now give you a licking, (nou maar op jou vel geven.) I did not no where he came from so soon, as I did not see him there before. I replied, you had better try it—you won't do it so easy I am afraid; and went on to my wagon. When I came to my wagon and was just about getting up, Salaat laid hold of me by the collar of my jacket, and pulled me round, upon which I struck him in the face, for he tore my jacket. I produce the jacket I had on at the time, which is torn. The blow I gave him knocked him down, for I struck as hard as I could. He did not tell me that he was authorized for what he was doing. I took my whip with me when I went to the mule-wagon. I did not strike either Cupido, or Salaat with the whip. After I knocked Salaat down I went to my wagon again, and when in the act of turning, two other men laid hold of me, but I got myself loose. I did not strike them then. I think Frans Cupido was one of them. Three or four more came then and set upon me and struck me. I parried them off as much as I could. Thomas Rimrod was one of them, he came with a spade in his hand up to me. The others said to him "Slaat hem met die graaf! Slaat hem met de graaf." Some of them held my hands. He struck me then with the spade, and luckily touched my hand, but the blow was aimed at my face. I had my hand on my right temple, I had my hand on my face at the time. The blow of the spade was like a shot. It left a mark which Dr. Laing examined the same day. The next day my eye was black and swollen. He struck with the flat side of the spade. Herbert came with Rimrod. Herbert cried out whilst they were beating me "Kill him, kill the rascal, beat him!" They then pulled me down on the ground. Rimrod put his foot on my neck, and trod on me and kicked me; he wanted to kill me. I think that all 6 had hold of me. I could not see them, I laid on my belly. They then broke my whip and tied my arms behind me with the whip. They tied me while I was laying on the ground. One put his hands into my trowsers pocket where I had the money. I said "Laat myn geld staan," "Ik zal mee gaan met julle." Herbert said "Tie him, tie him!" and then they did so. I know not if he assisted. Whilst I was lying on the ground I was beaten severely about the back and shoulders, but I did not see by whom. Whilst I was on the ground an old Schotsman came (Read) and said "What do you want to do, leave his money, you have bound the man, take him where you like, but leave his money alone. They then allowed me to get up. Rimrod then, after I was up, and bound, struck me 3 or 4 blows in the face and on my breast with his fist, and although my hands were pinioned, I still managed to return one blow to him. They then brought me to town. Herbert and the others, but I am not sure if Moos brought me to town. On the way Rimrod said to me "Ik heb jou alang in de oog gehad." I don't recollect having ever seen him before, I dont know him. He said "Jy hebt lang genoeg onze bloed gedronken, nou is myn beurt om julle te drinken." They brought me up to the toll and Herbert gave me up to a Policeman. All the way they abused me shamefully. I did not understand what Herbert said to the Policeman when he gave me in charge, for he spoke English. There were 6 or 7 but I dont know them all. All with the exception of Herbert followed me to town. I saw Herbert give a paper to the Policeman but what it contained I don't know, I saw it was a written paper. The Policeman untied me and brought me to the Station House. Herbert did not tell me that he was authorised.

(Cautioned by Magistrate)—Did your wagons do damage to the road? This question witness refused to answer I was much hurt on both arms in consequence of the tying, and I still feel pain. My body was black and blue. My left leg is even now sore, swollen and black. I was obliged to remain in bed a whole day in consequence of bodily pain. I was obliged to lay down in the wagon in returning home, in consequence of the severe pains which I felt from the blows and kicks. I swear that before the boy laid hold of my horses I was not told by any one to leave this and take another road. Salaat did not tell me that he was placed there by the overseer and would not allow wagons to pass there. A few weeks previous to this affair I saw a Mr. Villiers stopped on the new road, and therefore I took the old one, thinking that no person was allowed to ride on the new. He was stopped by some one, but I know not who he was. He was turned back about 200 yards and told to proceed along on the old road.

Cross-examined by *Herbert*.—I can't swear that these notices were not stuck up, but I did not see them. I think that I could ride the old road without injuring the new one, for I saw tracks there when I came on the old road, and I did not see any injury done. I could get on the old road without crossing the new, at least I did not see any new road when I came on the old. There were tracks on the old road. When I rode back I saw no "line" on the outline of the new road, so as to prevent any person from going on the old road. I cannot swear positively but I think I was about 100 yards on the old road when I was stopped. It might have been more or less. I positively swear that two wheels of my wagon were not on the new road when I was stopped. I am not positive of the exact breadth of the space between the old and new road. It may be that Frans Cupido called out, but I swear I did not hear him. Cupido fell in consequence of the push, I did not say to Frans Cupido "verdomde schelm en baudet ik betaal voor die pad"—for I don't know if ever he was a convict or not. Salaat did not say to me "why do you beat the old man, go to the overseer" I did not say to Salaat "it is nothing to you" and strike him. I did not strike him before he had laid hold of me by the jacket. I only gave Salaat one blow of which he fell, but I may have given him more blows in the scuffle with the rest. I did not tell Herbert that I would "geef hem op zyn donder, en de heele boel door malkander kloppen en dan weg ryden." Read was present all the time. I did not hear Herbert say after I was tied and Rimrod beating me, "don't beat him." He might have said so but I don't think so, and I did not hear it. I did not kick at Herbert. I heard Herbert say "beat him, kill him,"—but I did not understand it and asked Read what it meant. On the road to Town Herbert sometimes spoke in Dutch and sometimes in English. I did not state to the Baron that you spoke these words in Dutch. I wanted Read to tell me what it meant, taking "kill" for "keel". I thought they wanted to cut my throat. I said the words in Dutch before the Baron because Read had translated them to me, when Herbert came up to me I was defending myself against those around me. Herbert did not attempt to speak to me but hallowed out "beat him the rascal, slaat hem, kill him,"—I am sure it was Herbert that said so, when the order was given to tie me. I of course did not willingly submit, but defended myself as much as laid in my power. The driver of my wagon did not say "master don't beat the people so." There was no mark on my hand from the blow of the spade, for I work hard, and the inside of my hand is so hardened that a blow with the flat side of a spade would hurt it, but not mark it. I did not threaten to give Herbert a beating. I cannot swear that Herbert touched me. I did not attempt to take the spade away, for my hands were held fast when he struck me with it.

Cross-examined by *Frans Cupido*.—You did not tell me to ride on the new road, at least I did not hear it. I did not see the horses press you against the bank. I did not see the coachman before the mules at the time you took hold of the reins.

Frans Cupido here stated that the blow he got from Lombaard made him start, but he did not fall down.

Cross-examined by *Salaat*.—I did not hear any body call out to me not to ride on the old road. My horses did not start at the time Frans laid hold of them. I did not curse at them. It is not my custom to curse and swear. I did not say I can ride where I like for I paid for the road, but I said, must-I pay so much for the hard road and be so ill-used?—This is a hard case indeed. A respectable man is pinioned without cause, by those for whose labor he is to pay so heavy a tax. You did not come to assist Salaat when I pushed him. You did not tell me to speak to the overseer, but laid hold of me by the collar of my jacket. I gave you one blow and that was after you laid hold of me and threatened to beat me.

Cross-examined by *Thomas Rimrod*.—I did not strike you with the whip when first you came up to me, nor did I see the spade fall out of your hand in consequence. After I was pinioned I returned one of the blows you gave me.

Cross-examined by *Afrika*.—I cannot swear to your doing anything. I don't know you. I know not if the overseer ordered you to take me to Town.

Cross-examined by *Abraham Jacobs*.—I don't know if you were one of the many that ill-used me. I don't know you. If I were to beat my horse I am sure that 20 could not stop them, for they are very spirited. I would not attempt to beat them. When you came near, the others were busy in striking me. I heard the overseer give the order to tie me generally, and not particularly to you.

Cross-examined by *Moos*.—I did not see you. I can't say if you were present. There were six besides Herbert in the affray.

Dr. Laing examined.—I am Surgeon of Police, on the 8th instant, I examined Christoffel Lombaard, at the Police Office. I found the marks of abrasions on both arms, a slight mark of a blow on the right side of the forehead, and several slight marks of injury on various parts of the back and thighs, they appear to have been inflicted in the scuffle as described. The abrasions on the arms, evidently from the tightness of the ream, with which he has been bound.

Cross-examined by *Herbert*.—The wounds were not so serious. I think that the mark near the right temple was occasioned as described by Mr. Lombaard. The marks on the back might have been occasioned by kicks or blows or bruizes from stones. I have no doubt whatever but that it was all occasioned as decribed. The clothes proved to me that the man was very tightly bound, as also the marks on his arms. The marks on the arms might also have been occasioned by friction in the struggle, but from the indentation of the Jacket, I think it was occasioned by tight binding.

Examined by *Salaat*.—You called on me to examine you, and told me that you were still suffering from the bruizes or blows you got from Mr. Lombaard, but I found nothing the matter with you; you appeared in ill health but not from any blows.

John King.—I am Inspector of Police, residing in Cape Town. Mr. Lombaard was brought to the Station House on the 8th of this month by No. 29, who handed to me a written charge against him, signed by J. Herbert as overseer. I made a plan of the road the day before yesterday near the place where this case took place, as pointed out to me by Herbert. I now produce the plan. As the road now is, it is impossible for any wagon for about 200 yards from the place pointed out to me by Herbert, to ride along without the off wheels coming from 2 to 2½ feet on the slope of the new road, but then there is room enough again for several wagons to pass at once. The edge of the new road appears to me to have been newly made.

Cross-examined by *Herbert*.—I think that a wagon might turn on the new road without danger, by drawing forward in a slanting direction, even, on the spot pointed out to me as the place where Mr. L's wagon stood at the time, but as the road now is, it would be impossible to turn back

Christiaan.—I am coachman to Mr. L. On the 8th inst. I came to town with my master's two wagons with wheat for the Market. About 9 or 10 o'clock we returned back with the wagons. We came and went on the lower or *old* road. More wagons came that morning the same road. When we, in returning were about 10 or 11 yards beyond the cross road leading towards Roodebloem and Salt River, Frans Cupido came towards us and laid hold of the reins of the leaders, attempting to turn them back. He said nothing. My master got off the wagon and attempted to extricate the reins from his hold. saying to him: "Boy, let go the reins and let me ride on, don't interrupt me." He at last succeeded in getting the reins loose, when we rode on, and something then took place with the mule-wagon behind us I remained on the horse wagon when my master went to the other wagon to see. Soon after, I was stopped in front by Herbert and 3 others. I can not say for certain who the 3 were. They stopped my wagon. One had a spade in his hand and was of yellow complexion. I did nothing. Herbert did not ask me whose wagon it was. There was a board on the side of the wagon. My master afterwards came up to me again, and the other men came up with him. The whole of them then laid hold of my master, but I can not state any particulars as my attention was drawn off at that time to the horses. They pulled him down on his belly and bound his hands behind his back with his own whip, which they broke for the purpose and conveyed him pinioned to town. My master did not strike the man who stopped the horses, but pushed him on one side, saying, "leave the horses alone." The wagon could pass very well without touching the new road. I am sure that the wagon on which I sat did not touch the road at all. It was impossible for us to turn off to the new road without upsetting the wagon, as there was a deep ditch between the old and the new road. The axle-tree or pole must have broken had we attempted it. Herbert did nothing to my master that I saw, but he said "tie him, beat him! lay hold of his legs." I did not strike any body. I saw nothing indicative of the road we rode on being forbidden. I am sure that the horses did not turn round from fright, but they were actually pulled round. No person told us how we were to ride or what road we should take

Cross-examined by *Herbert*.—I heard you direct one of the men to stop me, but I cannot say who actually did stop me the second time. It was impossible for us to get on the new road when first we were stopped, for the road is too high. I saw a water cart on the upper part of the old road just about the turn. In passing that cart I did not ride on the new road. The cart stood in the hollow of the old road and there was room enough for us to pass. I did say at the Baron's Office that Herbert said "Tie him, beat him."—(on reference to his former statement it appeared he did.) He spoke English and Dutch and some words I understood. I don't understand English, but from what you said that was conveyed to my mind. I did not hear it from my master or Read but I understood it at the time you spoke. I have not had any conversation with my master or Read or any other person about this case, nor did I speak to any about it. My master struggled when he was tied, but there were so many that he could not prevent them. I dont know how long it lasted in tying my master, it might have been a minute or more, but I dont know. I got no money from any body except from an old man to buy him a pair of trowsers. I am sure I said at the Baron's that you said "Slaat hem, beat him."

Cross-examined by *Rimrod*.—My master did not sit with me on the wagon when the scuffle took place. You are capable of saying or doing anything. Mr. Brink and Mr. Louw were present.

Cross-examined by *Abraham Jacobs*.—My master did not beat the horses when you stopped it, nor was he on the wagon when you stopped it the second time.

By the Court.—I did not see my master strike any person with his whip.

William Read,—a Millwright,—I reside with Mr. L. On the 8th of November he came to town with 2 wagons I came to town the day before. I left town the same day about ½ past 8 o'clock. Mr. L. went out in the first wagon, and I followed him. We took the old road. I sat inside the wagon. Frans Cupido I think, came up to the wagon from the new road and stopped the front horses by laying hold of the reins and turning them towards the new road. Mr. L. got off his wagon and told him to let loose the horses. He spoke loud and I could hear it. I did not hear the answer the man made. Mr. L. then pushed him on one side as he did not give up his hold. He got them loose at last and turned them straight again, and the wagon drove on. They then stopped the mule-wagon by pulling the leaders towards the new road. Mr. L. then came down again to the mule-wagon and pushed the man that held the mules with his elbow away from them and pulled the mules in a straight line again, and then returned to his horsewagon. The man staggered from the push but I did not take notice if he fell or not. When he proceeded to the horse-wagon he was followed by two, who called out for the overseer, who instantly came from the new road with four more. Mr. L. had no time to get on his wagon, for one of the two men laid hold of him by the jacket and pulled him back. I immediately came up to Mr. L. and I heard Mr. L. say to the man that held him by the jacket, what are you going to do with me. I did not hear the answer given to this question. Another then laid hold of him when Mr. L. made a blow with his fists at one of them. Rimrod then came up with a spade in his hand and made a blow with it at Mr. L. One called out for the overseer. Mr. L. kept off the blow with his hands. I then saw Herbert with some men come up. Herbert said "lay hold of him," and the whole of them laid hold of him at once, overpowered him, and although he struggled very hard to rescue himself, they succeeded in throwing him on the ground and tying his hands behind his back with his own whip, Herbert all the time calling out "beat him! kill him!" Rimrod then put his foot upon his neck, and two had hold of him by the legs, others shamefully ill-using or ill-treating him. One of them broke the whip from the stick, but I can't say which of them He was tied by the order of the overseer Herbert. Herbert said "tie him tight" and they did tie his arms as tight and close behind his back as they possibly could. I heard Mr L. say, you may tie me but leave my money alone. I stood on the left side of Mr. L., and saw the point of his purse half pulled out of his pocket. When Rimrod saw Mr L. was tied he took his foot from off Mr. L.'s neck, and Mr L. got up. When Mr. L. was up, Rimrod struck him two blows with his fists on the chest and said, "I had an eye upon you long ago" Herbert then said "go along with me now," and Mr. L. went, and they proceeded to town. On the road Mr. L. asked me, what was meant by "beat him! kill him!" and I told him what it meant, beat was "slaan," and kill was "dood." At the toll bar Herbert gave a small note to a Police Constable, and gave Mr. L. in his charge. The Constable then immediately untied him. There were seven men present. Herbert walked back without troubling his head any further as to what became of Mr. L. The Policeman said to Mr. L. in untying him that it would be too disgraceful to let him walk through the town in such a state as he was. We went along the road without touching the new road. I did not hear any person call out to us to ride on the new road. It was impossible to turn off the old to the new road at the spot where we were stopped, without either upsetting the wagon or breaking the long pole. (The witness pointed to the several defendants as he was describing what each of them had done, but he did not know their names.)

By the Court.—I observed no notice or anything stuck up indicating as to what road we were to take.

Cross-examined by *Herbert*.—They might have called out without my hearing it. The man that stopped the mules did not speak to me but to Mr. L. When the man stopped the mules, I heard him tell the coachman to get upon the new road, but that was impossible. I did not hear him say so before he laid hold of the reins. I saw a water cart on the new road where they were working. There was plenty of room without touching even the small bank of clay which was between the old road and the new. I think the old road is about 8 or 10 feet broad and a wagon always runs upon 4 foot 4 inches. We never touched any line near the new road where you were working. We kept quite clear of the line. I did not hear Mr. L. call the people any names. I did not hear L. say to any of them "What have you to do with it?" L. did say to Rimrod that he had been a convict.

It being now near 7 o'clock the defendants were all remanded till the next day at 9 o'clock. All were sent to prison, with the exception of Herbert, the overseer, who was allowed to be at large on bail.

FRIDAY, 22D NOVEMBER 1844.

Arend Brink,—I reside at Hout Bay. On the 8th of the present month I came from Groeneklooof to Cape Town. I reached Salt River at 9 or 10 o'clock, I saw near Salt River Herbert, and two or three men leave their tools and proceed to where the other men worked which was on the new road towards Town. They ran hard. I saw two wagons standing on the spot towards which they ran. One was a horse wagon and the other was drawn by mules. The wagons were on the old road about a hundered yards from where the people were at work, and where the new road begins. I saw a person standing there, which I afterwards found to be Mr. L. He spoke to others and it appeared to me that they were quarrelling. I then saw Herbert with two or three men coming near to Lombaard and on coming near to him they all at once laid hold of him, in a manner which made me believe that they assaulted him. They laid hold of him and struck him with their fists, and pulled him down on the ground. Herbert stood by. Herbert did not strike, but said in half English and Dutch "slaat hem! beat him, tie him!"—he apparently was exciting them to ill-use the man. All of them were raving and speaking at one time. The assailants after having thrown him on the ground, tied him. I dont know who was the most active, for the one was as busy as the other. When he was tied I was close by him, but when Herbert came first up to the two wagons I was about 20 yards from them. When he was bound, I went away. One of them had a spade in his hand. I asked Herbert, what is all this about, why do you do this, why do you tie the man? and he answered me, because he rode on the old road instead of the new. They took him thus tied to Town. I see the man now in Court and I am sure that he is the man they so shamefully ill-treated. They tied his hands behind him. All the defendants appear to me to be the men who I saw on the spot, but of Herbert I am certain. When they were conveying L. to Town I also rode on. I saw L. defend himself as much as he could in the attack made on him. I rode on the old road. Where the wagons stood there was room enough for them to pass without touching the new road. The wagons could easily pass the new road without touching it in the slightest manner even where the new road begins.

Cross-examined by *Herbert*.—I only saw L. defending himself at the time he was struck. I did not see L. do anything before he was struck, it only appeared to me that they were quarrelling. When first I saw the 3 men, I was more then 100 yards distant from them. I understood you distinctly when you made use of the expression "beat him! tie him!" I was only 20 yards from you. There was great noise. There were 6 or 7 persons but I cannot positively say how many. In dutch you said "slaat hem, bindt hem vast!" You spoke so loud that I would have heard you at 50 yards distance. I did not misunderstand you. You did not say "moet niet slaan" but just the contrary "slaat hem!" There is no doubt whatever on my mind. I don't know you but I saw you before. You are the man, I positively swear it. You stood about 3 yards from the men at the time you were encouraging them in what they were doing. I think that you expressly took that distance for the purpose of giving orders and to see the thing done effectually. I did not see L. strike any body when he got up. In conversation I heard L. say to you if you had struck me I would have struck you in return. I did not say to L. don't strike the people, but I said don't speak any more now, just walk on quietly for the present. L. was remarking at the time that "it was a hardship," and then I said "never mind be satisfied for the present." I did not hear L. say that he would give you a good hiding. It appeared to me that day that the old road, just were it passes the new, at the turn, is broad enough for a wagon to pass without injuring the new road. I took particular notice of that part of the road. I saw a very low clay bank alongside the new road which I took to be some sort of a mark of line between the old and the new road. Mr. L.'s wagon could easily pass there without touching that line. I did see marks of wheels on that line.

Rimrod here said, I did nothing, but Herbert said "maakt hem vast! maakt hem vast!" at the same time appealing to Herbert, "if it was not true," also *George* ought to be here and not old Moos. If I had put my foot on his neck, I am sure it would have smashed his face. It is all Herbert doing. He is the cause that we are in difficulties, and he was let loose last night and we sent to goal.

Johannes Michiel Adriaan Louw.—I am an agriculturist, residing near Zwartland. I came to town on horseback on the 8th of this month. Between 9 and 10 o'clock in the morning I reached Salt River. When I came to this side of Salt River, I saw Herbert with two men running fast. I was about 500 yards from them. They were on the new road. They were running towards two wagons which were riding on the old road, and upon coming nearer to the spot, I found to be Lombaard's wagons. I saw a man surrounded by 7 or 8 people of color, and Herbert was standing by. I saw them beat him with their fists, and Herbert was looking on, but I did not see him do anything. I saw them shortly after pull him down upon the ground;—when down, they struck him, and whilst some were holding his legs the other were kicking him and treading upon him. I was about 200 yards distant when this happened. I proceeded towards the place where this occurred. When I came there, I saw it was Lombaard who had by that time got up and stood in the midst of them, his arms tied behind him with a whip. I asked Herbert what this meant, and he replied—"He had no business on the old road, he ought to ride on the new road, and therefore he was bound." I asked him if there was a Proclamation about it, and he replied "yes." I then turned back and they conveyed him with his arms pinioned towards town. When I was remonstrating with them about their conduct towards Lombaard, Hebrert replied to me, "What? I said slaat hem!" I said, complain of the man if he has done anything wrong, but, don't ill-treat and bind him, and it was then that Herbert said:—"I said, slaat hem!" I saw no damage done to the road where the wagon stood. There was abundance of space for any wagon to pass without touching the new road. The wagon could not turn towards the new road without fear of an accident happening to it. I saw L struggle to get loose from them, but their power was too great. I did not see him strike at any of them. I am sure of Frans Cupido, Salaat, Rimrod and Abraham Jacobs, being present; of the two others I am not quite sure. But the four I pointed out, I saw pulling him down and assaulting him.

Cross-examined by *Herbert*.—I followed Mr. Brink, we came there almost at the same time. I saw them kick, beat and tread upon him. L did struggle when they were binding him, he could not get loose for they trod him fast to the ground. He was lying on his belly. I did not see him strike any of the people, but, he struggled very hard. I did not see him strike any body after he was tied, for I turned my face from such a sight. You did not tell me that L. struck the people. It was near the end of the new road when you made use of the expressions stated. Mr. Brink was present when you said so, he rode alongside of me. I rode a little way and then I stopped again and spoke to Van der Westhuizen, and then you again overtook me. I did not hear L. curse you

The other defendants declined to cross-examine.

Michiel Christiaan Ackermann Neethling.—I reside at Klapmuts, place called "Nooitgedagt." I came to Town on horseback on the 8th of the present month. When I came on this side of Salt River I saw two wagons going out. I don't know whose wagons they were. One was drawn by horses the other I took no particular notice of. When the wagon was just at the "draai," I saw a colored man lay hold of the leaders. He came from the new road. I saw a man get off the wagon and give the man who stopped his horses a push. I saw the overseer (Herbert) and 3 or 4 others run to the spot where the wagon was stopped, some of them joined them; a scuffle took place and I went on, thinking that some black fellows were fighting there. I did not recognize any of the parties

The Prosecutor here closed his case.

The Defendants, (by Herbert) called:—

Abel.—I work at the hard road. More than a week ago I saw two wagons on the other side of the new road, one horse wagon and one mule wagon. They came along the old road. When I advanced I found them near the bank of the new road. A water cart was placed on the old road to prevent wagons from riding there. Old Frans called out "Baas moet op de nieuwe weg ryden," but he would not. When he came close to the water cart he turned off to the old road. Old Frans Cupido was about 25 paces from the wagon when he called out again "Baas! Baas! come on the new road!" but he turned off, without saying anything. Frans then laid hold of the reins. The farmer then got off from the wagon and pulled the reins of the leaders out of the hands of Frans. Frans Cupido then went to the mule wagon, where he again laid hold of the front mules, and said "You must ride on the hard road." The coachman replied, where my master rides I must ride also. The farmer on seeing this, came to the hind wagon. I now see the man in Court. (pointing to Mr. Lombaard) On L's coming to the mule wagon he rescued the mules from Frans's hands and struck him a hard blow with his fist in the face in consequence whereof he fell. Frans got up again and L. again struck him and called him "Verdomde schelm en bandiet!" Salaat then came there too and said "Baas doit strike, you may not strike" L. asked what have you to do with it? and then he called Salaat also "Schelm en Bandiet" and L. then struck Salaat a blow with his fist on the face, from which he fell. When he got up he struck him two more blows. Salaat did not speak a word. Salaat did not fall down from the two last blows. He struck all the blows on the same place. He then went to his wagon and after getting on the same he rode on. Frans then ran on for the purpose of stopping him. Herbert and the other defendants saw this. They ran up the road. Frans again succeeded in laying hold of the horses of the wagon when Mr. L. got off from the wagon again and beat the people who were now all assembled. Herbert said to him "Wait, I want to speak to you" but he did not desist from striking. Herbert then said "Pakt hem aan en maakt hem vast!" Herbert then said to me, "You see how he beats the people," and said again "Tie him." We then tied him. That is all I know. George tied him alone. None of the others assisted. George tied his hands behind his back with his own whip. They all held him except Moos, whilst George tied him, Herbert did not assist in holding him. They afterwards brought him to town, I heard Salaat say to L. go and speak to the overseer. I heard Mr. L. say I pay for the road and will ride where I please. I did not see L. attempt to kick Herbert. L. said he would beat all the people. I did not hear Herbert say "Kill him! beat him!" I did not see or hear Mr. L. threaten Herbert.

Cross-examined by *Prosecutor*.—Mr. L's wagon injured the new road in passing the water cart. The Road at that part is about 3 yards wide. The wagon rode against the sides of the new road. At that time there were no notices nor poles stuck up. I did not see Salaat lay hold of L's jacket. I stood about 7 yards distant from them. The people stood very quiet all the time L. was beating them. They did not attempt to lay hold of L. He struck them for nothing. They did not strike him at all but quietly tied him. They laid hold of L. when Herbert ordered them to tie him. Andries, George and myself, together with the 5 defendants I mentioned, assisted in holding him when he was tied. We did not throw him on the ground, and then tied him with his whip. Rimrod had no spade in his hand. I did not see it. No one struck Mr. L at least I did not see it. I did not see Rimrod make two blows at Mr L. Rimrod did not say "julle het lang genoeg onze bloed gedronken," at least I did not hear it. L. could have got on the new road without fear of upsetting his wagon. There was no ditch there. I assisted in holding him fast.

By Herbert.—I did not hear you say to Rimrod "don't strike him." I did not see Mr. L. strike Rimrod.

Andries.—A laborer on the new road. On the 8th of November, I saw Mr. L coming with his wagons from town and I heard Frans Cupido calling out to him to ride on the new road about 4 or 5 times. He was close to the water cart when Frans called out "ride on the new road" He was about 20 yards from Mr. L. The wagon however took its course round the water cart to the old road, riding over the edge of the new road. Frans then came up and laid hold of the reins of the fore-horses. Mr. L then asked, "what are you doing this for," and Frans replied, "you must ride the new road and not the old road, Mr. L came from his wagon and pulled the reins out of Frans's hands and then returned to his wagon. The mule wagon was then approaching and old Frans went up and stopped also the mules, and told the coachman to ride on the new road, but I did not hear what the coachman's answer was. He rode on. Mr. L. then went back to the mule wagon and pulled the reins out of Frans's hands, and he would not let go. Mr. L. struck him with his fists on his neck, in consequence whereof he fell against the bank Mr. L. then went back to the horse-wagon and rode on, old Frans following the wagon. Frans again overtook the horse-wagon and laid hold of the reins of the horses Mr. L. jumped from the wagon and extricated the reins Frans would not let loose. Mr. L. again struck Frans. Herbert then came up to where they stood Herbert said, "kyk hoe slaat hy, die volk, vat hem, maak hem vast!" They then laid hold of L. Only 4 of them laid hold of him. Frans, Salaat, Jacobs and Rimrod. George afterwards tied him with his own whip. They threw him on the ground. He laid on his belly. That is all I know. I did not hear what Herbert said to L. I did not hear Herbert say, "beat him, kill him!" I heard Salaat say to Mr. L. that he was not allowed to beat any body, but Mr L. said he can do what he pleased and ride where he wished I saw Mr L beat Salaat. When Mr. L struck him, he had hold of Mr. L.'s jacket.

Cross-examined by *Prosecutor*.—I did not see them do anything to Mr. L. whilst he was on the ground. Rimrod had a spade in his hand, but I did not see him do anything with it. They tied him gently.

Herbert stated, that he had no more witnesses, as all the others were made defendants, else they would all swear for him.

Defendants closed their case.

Moos asked, why he should have been sent to prison, while Herbert was to blame more than any, and particularly him, who knew nothing about it.

Herbert said in defence:—

Mr. Lombaard was the first who assaulted.....

Magistrate,—Tell me under what authority did you act?

Herbert,—The notice read by you was my authority, and I gave the orders to the people, which were always enforced. I overlooked many things. I did not know Mr. L. I never saw him before, but I, having the power of a Police constable, caused him to be bound; and I consider myself justified, for he brought it all upon himself. I have no spite against him and what I did was for the public peace. I hope you will take the evidence into consideration, particularly Louw and Brink who could see at such great distances. Before the Baron I recollected nothing, but yesterday before you, he recollected every thing.

Magistrate.—Every act of violence done by any public officer must be justified. That is now for you to do

Herbert.—A Police constable has a right to do as I have done. At least I think so.

Frans Cupido, said:—What I did was under the authority of the overseer *Herbert*.

Salaat,—I did not tear his jacket but I only laid hold of it, because I was afraid he would beat me. He called me a convict and struck me. I would have done nothing, if it was not by the express orders of the overseer Herbert. Englishmen always listened and said "Thank you," but the "Boers" said "Be off."

Rimrod said:—I did not do what the Witnesses said, I had a spade in my hand. Mr. L. struck me, but I did not strike back. Herbert gave such orders and I obeyed. It is all his fault.

Afrika.—I would have done nothing if it was not for Herbert, but I only brought him away.

Abraham Jacobs,—The overseer ordered me and I obeyed. Herbert said make him fast and we did so. Herbert said they were orders from the Colonel.

This case having thus finally been closed Mr. Lombaard was put on his trial for the assault alleged to have been committed by him on Frans Cupido and Salaat, but acquitted by the Magistrate.

The worthy Magistrate in proceeding to pass sentence in the above case, said, that it at first appeared to him to be a case that ought not to be decided in his Court, in consequence of the atrocity of the conduct of those who were accused before him, and at first he considered it of so great an importance, that it were better, was it to be decided by the Supreme Court, having a greater jurisdiction;—but taking into consideration, the time it would have to stand over before the ensuing sessions commenced, and trusting that his sentence would deter the accused and others from so grossly again transgressing both law and reason, and the principles of humanity, he, considering that only an example was required, coincided with the Prosecutor, that the case might be disposed of by him, under the jurisdiction he held. (After having read the whole of Mr. Lombaard's evidence, His Worship said:)—Shameful indeed, nay, unpardonable was the conduct of the defendants towards Mr. L. Taking the whole of this case from beginning to end,—every act, either the overseer or his subordinates, could never be justified. It appeared clearly that Mr. Lombaard quietly passed over the same road to the country by which he came to town;—and what happened?—the very first act of some of the defendants, was violent, and consequently unlawful:—they laid hold of the reins of his leading horses and endangered his wagon, which, according to the evidence must have been upset, had Lombaard not acted as he did, in defence of himself and his property. The stoppage of the horses was an act of disturbance to the traveller who quietly passed on the public road, without having been cautioned, either by a printed notice or otherwise, or even by words, that he was not to ride on the road which he took; at least, though some of the witnesses for the defence, swore, that Frans Cupido called out, there is no proof before me, that Lombaard heard him;—on the contrary, I have the positive oath of both Lombaard, and his coachman, who sat next to him in the horse wagon, and of Mr. Read who sat in the mule wagon, that they did not hear

any request or command to take the new and not the old road. Unwarrantable was the conduct of all, who have assaulted the person in question, whilst on the other hand the conduct of Mr. Lombaard showed a most moderate exercise of the lawful right which he had in protecting his person and property. It is true, the act of pushing the man who laid hold of the reins of his leading horses may at first sight be considered an act of violence on the part of Lombaard, but under the circumstances which have been proved, and the danger in which he himself and his property was at the time, I consider, that he was perfectly justified in acting as he did. Even the blow which he gave to Salaat, at the time when he laid hold of him by the collar of his jacket, when he (Lombaard) was trying to get on his wagon, I consider to be an act of self-defence, and no more. The blow with the spade, which is clearly proved to have been given by Rimrod, was a most brutal and dastardly act. His expressions were almost incredible if said to have been spoken by one man to another, but there is no doubt that they have been uttered by him. The act (which appears to me one of inexpressible monstrosity,) of putting his foot on the neck of Mr. Lombaard, coupled with the expressions of the overseer Herbert, "Kill him, kill him, beat him!" makes one's hair stand on end; indeed, I feel for Mr. Lombaard, and consider him an ill-used and injured man, and as far as my power extends, justice shall be done to him. You, (said the Magistrate, addressing Herbert) you have taken upon yourself to iatice the parties who needed no encouragement in what they were doing, by saying "Beat him! kill him!" I will not comment on your expressions, for they speak for themselves. But what I wish to learn from you is this:—What could have actuated you in doing and saying as you have done and said? Where was your authority? What made you do, what you have done? Mr. Lombaard did *nothing whatsoever* contrary to the laws of his country, and you, vested with the power a Police Constable, thought proper to act as you did. And you (said his Worship addressing Rimrod) you acted the part of a perfect brute! First by striking a man who was overpowered and defenceless, and secondly by placing your foot on his neck whilst he was laying struggling for his liberty on the ground. And for what cause? It is no justification for you to say "Herbert, the overseer told me, it is all his fault." The feelings of humanity ought to have prevented you, if you be possessed of any thing like it, from having committed this degrading act.

The whole of this case (continued the Judge) bears such a black aspect, that I must go to the utmost extremity of the jurisdiction I hold, and therefore, the sentence of the Court is, that you Herbert be imprisoned for one month, the last week of the month on *solitary confinement*. That you Thomas Rimrod be imprisoned and kept at hard labor for one month; and that each of you Frans Cupido, Salaat and Abraham Jacobs be imprisoned in the Goal of Cape Town for one Calendar month.

Moos and Afrika Cupido, were discharged.

During the whole of the investigation the Court was crowded to excess.

SALE OF A

Three-Storied Store & House.

THE Undersigned, Curators in the Estate of Mr. *Pieter Jacobus Sandenbergh*, will sell

ON MONDAY,

The 2d December 1844,

AT 11 O'CLOCK PRECISELY,

IN TWO LOTS,

Certain HOUSE and STORES situated in this Table Valley, in Blok L, and there No. 2, now marked 10, in Burg-street, measuring 21 square roods, and 18 do. feet, as per Deed of Transfer made in favor of G. F. STEGMANN, Esq., deceased.

Lot 1.—The HOUSE occupied by Mr. VAN DER POLL, containing 2 Rooms below, and 5 above; Kitchen, a Yard Back Premises, Servants' Rooms &c.

A MILLINERY SHOP has been carried on at these Premises, for years back with great success, and is a well built House, and in the central part of the Town, near the Town House and market.

Lot 2.—A THREE-STORIED STORE, occupied by Messrs. HART & CANSTATT, as, and well adapted for, a Mercantile House.

It is a good opportunity to INVEST CAPITAL; these premises being always well Let. The Lots will first be sold separately by the Rise and Fall, and afterwards, in one Lot, by the fall only.

☞ **Competition Money & Bonuses will be given.**

The Conditions of Sale, with the Title Deeds and Deeds of Transfer, may be seen on application to the last Undersigned, at his Office in Wale-street.

J. H. HOFMEYR,
J. G. STEYTLER, G.s.
T. SUTHERLAND,
PAUL JOH. ROUX, P.s.

PUBLIC AND PEREMPTORY SALE.

In the Estate under a Writ of *Cessio Bonorum* granted to Mr. P. J. SANDENBERGH.

THE Undersigned, Curators, being duly authorised to sell all IMMOVEABLE PROPERTY belonging to said Estate, will sell peremptorily to the highest Bidder,

ON TUESDAY,

The 3d December 1844,

AT 11 O'CLOCK PRECISELY,

A HOUSE AND PREMISES,

situated at the corner of Boom-street and Buitenkant, No. 24, containing a front Room, a spacious Hall, a large Dining Room, 5 Rooms upstairs, Kitchen and Loft, and a large Stable,—Private Water is laid on the Premises. In extent 21 square roods, 117 do. feet, and 96 do. inches, as per Deed of Transfer, of the 1st June 1821.

This Property is well let, and substantially built.

☞ The Conditions of Sale, with Title Deed and Deeds of Transfer and Servitudes, may be seen at the Office of the last Undersigned in Wale-street, where further particulars may be learned.

J. H. HOFMEYR,
J. G. STEYTLER, Gs.,
T. SUTHERLAND,
PAUL JOH. ROUX, Ps.

Cape Town, 14th November 1844.

REDUCED PRICES.

TO RETAIL

AND

COUNTRY DEALERS,

THE CHEAPEST AND BEST SNUFFS IN TOWN,

H. DRURY,

No. 26, BOERENPLEIN,

THE great demand and high testimony of his Snuffs are now so fully proved that with the greatest confidence, he offers to the Public, at the following low Prices:—

Best plain, 2 shillings,	Mouth Snuff, 2 shillings,
Lemon Snuff, 4 shill.	Bergamot, 4 shillings,
Princes Mixture, 5 shill.	Rose Snuff, 5 shillings,

Sinken Snuff, £2 10 per lb.

SAMPLES WILL BE SENT TO ANY PART OF THE COLONY.

The Plain Snuff is warranted to keep for 20 years, and to improve by age, also to be had all kinds of European Snuffs, Segars and Tobacco, at the most Reasonable Terms.

☞ *All Orders will be promptly attended to.*

INSIDE SALE.

MESSRS. G. GREIG, & Co.,

WILL HOLD A

PUBLIC SALE (Inside,)

AT MESSRS. BLORE & BARTMAN'S.

THIS MORNING, TUESDAY,

THE 26TH INSTANT,

OF A VARIETY OF

CHOICE GOODS,

Ex "Wellington," "Queen Dowager,"

AND OTHER LATE ARRIVALS.

☞ Vendue Notes payable THREE MONTHS from date of Sale.

THIS AFTERNOON,

At 2 O'Clock Precisely,

Will be sold at the Custom House,

THE remainder of the DUTCH Hams, Cheese, smoked Salm, Herrings, Confectionary, Gin, enz. enz., now landing from the *Miximiliaam Thedoor*.

HAMILTON ROSS & Co., Agents.

NEW GOODS.

THE Undersigned are now landing from the "William Bayley," a general Investment of SUMMER GOODS, consisting of

Moleskins of all qualities and colors, Printed Velveteens
Corderoys, Fancy Cotton Drills, Black and cold. Voerchitz
Black, gold, and Navy Blue Prints, Furniture Checks
White and Brown Baftas and Punjums, *very cheap*
30 inch Canvas, Military Duck, Linen Drills
Malay, Verona, and Printed Cotton Handkfs. in variety
Twilled and plain Sheeting, Gold end Shirting
Printed Counterpanes, White and Striped Shirts
Regatta Shirts, Merinoe Shirts and Drawers
Moleskin Jackets and Trowsers, Duck Frocks & Trowsers
Red Woolen Caps, Jean Waistcoats, *Men's Navy Caps*
Boys' Navy and Fancy Cloth Caps, Shoes of all sorts
Cotton and Silk Hosiery, Ladies' and Children's Stays
Ladies' and Children's Dunstable and Fancy Straw Bonnets
Brides and Flowers, Worked Muslin Collars, Silk Parasols
Summer Color Gros de Naples and Satins Sarsnet Ribbons
Shoe Ribbons and Galloons, Brook's black & white Reels
Black and colored Sewing Silks, Pearl, Spangle and Horn Buttons
Tailors Trimmings, Gent.'s Fashiohable Stocks, Lace Nett Veils, Crape, Wire Ribbon, and various other FANCY GOODS.

Loop street. HAMILTON ROSS & Co.

THOMSON, WATSON, & Co.

Have Received per "William Bayley,"

Baftas and **Punjums**, Sheetings, Summer Quilts, colored and white Counterpanes, Malay and Printed Cotton Handkerchiefs, Printed Muslins, Cambric Robes, Orleans Cloth, Alpacas, new style Voerchitz, Tartan Furnitures, printed and plain Velveteens.

Slops in great variety, Gentlemen's Shirts, Hosiery in every description, Ladies's and Gent.'s Shoes, Wellington Boots, Blue Cloth Fents.

Canvas, Ducks, Twilled Corn and Wool Bags, Canvas Bags. Also on Sale,

Oils, Boiled and Raw, Turpentine, Paints, Red and white Leads, Bar and Rod Irons, Sugar Candy, Pearl Barley, Pickles, Sauces, and extensive varieties of Britise and French manufactures.

G. KILIAN, & Co.,

ARE RECEIVING

Per 'Ghika' & 'William Bayley,'

AN EXTENSIVE ASSORTMENT OF

FANCY AND OTHER GOODS,

CONSISTING OF:—

Velvet Hair Ribbons,
Gros de Naples, Serge and Fancy Silks,
Children's Dresses and Aprons,
Ladies' Caps and Dresses,
Muslin Collars,
Tulle Lace and Insertions,
French Cambric Handkerchiefs,
French Muslins and Jaconets,
Malay Handkerchiefs,
Gent.'s Cravats,
Ladies' and Gent.'s Dressing Gowns,
White Jackets, and a variety of Summer Coats and Trousers, in Drill, Lasting and other Stuffs,
Jim Crow Hats,
Reel Cotton,
Violin Strings,
Tortoiseshell Combs,
Horn do.
Tooth and Nail Brushes,
Shoe Ribbons,
Waistcoatings,
French Perfumery, consisting of Lavender Water,
Fancy Soaps, Hair Oil, &c.
German Gingerbread,
Brass Pestles and Mortars,
Floating Wicks for Lamps,
Matches,
Children's Copy Books,
Earthen Pipes,
And an endless variety of Wooden and Tin Toys.

G. KILIAN & Co.

St. George's-street, Nov. 21, 1844.

FOR SALE

BY THE UNDERSIGNED,

A MAP of Colesberg, shewing the Divisions of each Farm, the Outspannings, Roads, &c., reduced from the Diagrams of the Surveyors by F. RAWSTORNE, Esq., Civil Commissioner, with a tabular list of the extent of a Quitrent payable by each Farm, Price one Pound.

A. S. ROBERTSON.

2000 Sheep and 200 Kapater Bucks.

THE Undersigned will sell by public Auction, without Reserve, on FRIDAY MORNING, the 29th instant, at 10 o'clock precisely, at the Place of Mr. J. H. BEYERS, Stikland, the above number of Sheep and Bucks, all in a very good condition.

H. SCHRADER.

Messrs. BLORE & BARTMAN, Auctioneers.

At the same time will be sold 4 Imported MERINO RAMS of Lord WESTERN's celebrated breed.

Notice to Creditors and Debtors.

In the Estate of Mr ANTHON JASPER LEY, Deceased, and surviving Spouse JOHANNA GEERTRUYDA VAN DER LITH.

ALL Persons having any Claims against this Estate are requested to send in the same within two months from this date at the Office of Messrs. REDELINGHUYS & WESSELS, 54, Church street, Cape Town, and those indebted to the said Estate to pay their Debts to the second Undersigned forthwith.

Wid. A. J. LEY,
J. H. REDELINGHUYS, } Executors Testamentary
H. H. LEY,

Cape Town, November 21, 1844.

Second and Last Sale of

DUTCH GOODS,

Received per the Dutch Ship Timor.

CAPT. BORGHORST,

TO-MORROW MORNING

AT 10 O'CLOCK,

AT MESSRS. BLORE & BARTMAN,

ON THE PARADE.

Nov. 26, 1844. O. J. TRUTER.

Muslins, Balzarine Dresses, &c.

TO-MORROW, WEDNESDAY MORNING, will be opened at 10 o'Clock, a Package of Fancy Printed Muslin Balzarini, and Mousseline de Laine Dresses, &c.

Now landing and being of the latest Fashions.

JAMES SEARIGHT & Co.

PER "WILLIAM BAYLEY."

JAS. ROBERTSON,

IS NOW LANDING THE FOLLOWING

ARTICLES

BY Sickles,
Sheep Shears,
Warranted No. 4 Spades,
Do. Gravel Shovels,
Plough Shears and Grubbing Hoes,
Iron Tea Kettles and Sauce Pans,
Toy Italian Irons,
Iron Chest Hinges, Handles and Locks,
Iron Rimb Door Locks,
Patent Dead Locks,
Cupboard, Pad, Box, and other Locks,
Ebony and Mahogany Knobs,
Strike-Fire Knives,
CUTLERY OF ALL SORTS,
Musons' & Carpenters' Tools,
Coopers' & Blacksmith' do.
Brushes of every sort,
Flour dressing Brushes and Wire,
Brass and Iron Wire,
Brass and Iron Wire Sieves,
Curriers' and Tanners' Tools,
Hatters' Cards,
Harness Buckles and Rings
Patent Water Closets,
Improved Soap Pots,
Stenkeller's Patent Zinc for Roofs, with Wire for Fixing,
Roan Skins, various colers,
Plaster Paris and Roman Cement,
Corn Mills,
Post and Grocers' Coffee Mills,
Pestles and Mortards,
Brass Butt Hinges,
Iron (cross) Garnet and Hook Hinges.
Wrought and Cast Iron Butt Hinges,
Kitchen Ranges and Hot Plates,
Register & Romford Stoves,
Fenders and Fire Irons,
Tin'd Ladles & Meat Forks,
Skimmers and Gridirons,
Frying Pans & Fish Kettles,
Furnace and Oven Doors,
Files and Rasps, various,
BRASS WARE OF EVERY DESCRIPTION,
Shoe Thread and Bristles,
Fish Hooks and Lines,
Patent Shot of all sizes,
Patent Lead Pipe,
Milled Sheet Lead,
Grindstones, Handles and Spindles,
Road Hammers,
Roadmakers' Picks with ash handles,
Nails of every description,
Paints and Colors,
Raw and Boiled Linseed Oil, in casks,
Vermilion and Bronze,
Gold Leaf.

Memel Timber and Norway Deals.

Ironmongery and Timber Stores,
Plein-street.

OAT HAY FOR SALE.

COMMISSARIAT,

TENDERS will be received at this Office, until 12 o'Clock on FRIDAY, the 29th instant, from such persons as may be willing to purchase

LOOSE HAY,

Now in the Commissariat Depôt, where it may be viewed.

The Tenders must express the price offered per 100 lbs., English Weight.

The Purchaser or Purchasers will be required to find Bags for the weighing in and removal of the Hay, within three days after notice of the acceptance of the Tender.

CHARLES PALMER, Dep. Com. Gen.

Commissariat Office, Cape Town, 22d Nov. 1844.

COMMISSARIAT.

TENDERS will be received at this Office until 12 o'Clock on SATURDAY, the 30th instant, from such Persons as may be willing to supply the undermentioned Articles for the service of the Royal Engineer Department, viz:—

Stone—Quarry—Flags—Tons 500,

from 6 inches to 9 inches thick, and not less than from 4 to 8 feet superficial on bed, averaging 6 feet superficial.

To be delivered at the Imhoff in the months of January and February 1845, in equal portions of 250 tons each month.

Stone—Quarry—Building—Tons 2635,

Two-thirds from ½ to ¾ of a ton each Stone in weight and not exceeding 1 foot in thickness, the remaining third of a less size, for Building in with the above.

440 tons to be delivered monthly at the Imhoff beginning the 1st of January 1845.

NOTE.—The whole to be delivered at the Expense of the Contractor, to be of the best quality and subject to the approval of the Commanding Royal Engineer or Superintending Officer.

The Quarry from which the Stones are to be procured, will be pointed out by the Royal Engineer Department.

Any further particulars may be obtained at the Commanding Royal Engineer's Office, Imhoff.

Each Tender to be accompanied by an Instrument in Duplicate (Copies of which may be had at this Office) binding the parties under penalty well and duly to perform the stipulations contained in the Tender, should it be accepted.

CHARLES PALMER, Dep. Com. Gen.

Commissariat Office, Cape Town, Nov. 21th 1844.

THE HOUSE and GARDEN, situated in Orange-street, in the vicinity of the Government Gardens, the property of the Undersigned, not having been sold at the Public Auction held on the 21st instant, the same is now offered for private Sale on very favorable Conditions.

Particulars may be know on application being made to the Undersigned, at Mr. J. A. M. VAN BREDA, As.

Garden "Welgedaan," 22d Nov. 1844.

D. KUYS.

TENDERS WANTED.

TENDERS for OLD COPPER and OLD LEAD PIPES, to be seen at the Distillery at the top of Strand street, will be received until FRIDAY, 29th Instant, at 12 o'Clock.

GEO. MURRAY,
Nov. 25, 1844. At the Saving Bank.

GRAVE-STREET, No. 9.

MRS. LEIDIG begs to inform the Ladies of Cape Town and Environs, that she has now landed ex "Elizabeth" from Hambro', her usual supply of EMBROIDERIES, consisting of a great variety of Patterns, all executed in the most beautiful style, together with a great many other articles connected with that line, which she offers for Sale at the most reasonable charges.

A BROWN SPANIEL,

ARRIVED at Great Constantia. The same will be returned to the Owner on paying the expenses of this Advertisement.

Sale of Fat Sheep, &c.

ON TUESDAY, 3rd December next, will be sold at the Place of Mr. P. H. FAURE, Stellenbosch, 300 Sheep, together with a few Oxen and Horses, in excellent condition, brought from the Interior by J. VERSTER.

FAURE & Co., Auctioneers

Cape Town, Nov. 23, 1844.

BACHELORS,

ABOUT to enter the happy state of Matrimony, and others making presents,—would do well to inspect that most FASHIONABLE and SPLENDID ASSORTMENT of

JEWELLERY, WATCHES, &c.,

and other innumerable ORNAMENTS of Bijouterie, at THOMAS RADMALL'S, 28 Heerengracht, *adjoining the Cape of Good Hope Bank*, where the *most moderate Prices* are asked for Ready Money.

NOTICE.

ISAAK WILLEM PIETERSEN, Minor Son of the Undersigned, having absented himself since last Thursday Morning, notice is hereby given that Persons harbouring him will be prosecuted.

JOHANNA PIETERSEN.

Cape Town, Nov. 25, 1844.

Office of the Central Board of Commissioners of Public Roads, Cape Town, 7th Nov. 1844.

NOTICE is hereby given, that Tenders will be received at this Office, until WEDNESDAY, the 4th December next, at 12 o'Clock, for keeping in repair the Wynberg and Simon's Town Road, for three Years from the 1st of January next.

The Tenders may comprise the whole of the Roads, as hereunder described, or of any particular mile or number of miles thereof, which the Person tendering may choose to select; and he will be also required to keep in repair the Bridges, Cross Drains or Watercourses lying within the limits of the portions he tenders for, and to break up, and relay when required such portions of the Road as may be pointed out by the Surveyor-General. Security will be required for the due performance of the work to the amount of the Tenders; the repairs to be executed to the satisfaction of the Surveyor General

The Lines of Road are as follows:—

1. From the upper Toll-gate at the Lines to the Turnpike-gate at Simon's Town.

2. From the lower Toll-gate at the Lines, to the junction with the Cross Road, leading from Roodebloem to Salt River.

3. The Cross Roads leading from nearly opposite Roodebloem, (ADRIAAN DENEYS, Esq.,) as far as its point of junction with the lower or Salt River Road.

Further particulars may be obtained upon application to the Surveyor General.

By Order of the Board,
W. TENNANT,
Secretary.

AGRICULTURAL SOCIETY,

Caledon, 28th September 1844.

THE Committee of the Agricultural Society met pursuant to appointment.

Present:

Major WM. SHAW in the Chair,
R. J. VAN DER RIET, Esq.
J. H. BOURHILL, Esq.
HEND. VOS, Esq.
D. W. HOFFMAN, Esq.
J. S. NEEDHAM, Esq.

The following Rewards were determined on to be awarded at the Meeting to be held at Caledon on SATURDAY the 1st day of FEBRUARY 1845.

For the best Sample of fine Wool, not less than 50 pounds, grown by the Competitor, and not more than 12 months growth, the sum of....	£2 0 0
For the best sample of long Wool of the same weight and growth.....	2 0 0
For the heaviest Wether, "Merino".....	0 10 0
For the best fine Woolled Ram showing 2 or 4 Permanent Teeth	2 0 0
For the best fine Woolled Ewe dito.....	2 0 0
For the best long Woolled Ram dito.....	2 0 0
For the best long Woolled Ewe dito.....	2 0 0
For the Horse best adapted for Agucultural purposes and not more than 4 years old.....	3 0 0
For the best imported Stallion.....	3 0 0
For the best Milch Cow.....	2 0 0
For the best Bull.....	2 0 0
For the best Boar.....	1 0 0
For the best Jack Ass.....	2 0 0
For the best Mule.....	1 0 0
For the best Angora Goat.....	1 0 0
For the best 'schepel' of Wheat.....	1 0 0
For the best 'schepel' of Barley.....	0 10 0
For the best 'schepel' of Oats.....	0 10 0
For the best 'schepel' of Potatoes.....	0 10 0
For the heaviest Pumpkin.....	0 10 0
For the best head of Cabbage.....	0 5 0
For the best Ham.....	0 10 0
For the best sample of Butter not less than 15 pounds.....	0 10 0
For the best sample of Tobacco not less than 15 pounds.....	0 10 0
Major BARNES' Prize of £2 for the best Cow and Calf, the latter not exceeding 9 months old, and to be sold for £15, if offered.	
Major SHAW's Prize of £2, for the best Woolled Ram Lamb, to be sold for £7 10, if offered before 4 o'clock on the day of show.	
To the Man Servant, who at the time of Competition, shall have been for the longest period in the service of his Employer, not having previously received a Prize.....	0 10 0
To the Female Servant do. do.....	0 10 0
To the best Sheep Shearer.....	1 0 0
" 2d best do.....	0 10 0
To be placed at the disposal of the Judges, to be awarded for the best sample of stock or produce, showing care in their production, and not contained in this list.....	5 0 0

All Stock &c., for Competition, with the exception of the imported Stallion and Jack Ass, must be *bona fide*, the production of the Competitors.

The Inhabitants or those attending on the day of competition, are invited to produce any article which they may have for sale, as a Fair will be held immediately after the show.

J. S. NEEDHAM, Hon. Secretary.

MARRIAGE.

In St. George's Church, on Monday, the 18th Nov., by the Rev. GEORGE HOUGH, M.A., *Senior Colonial Chaplain.*

Mr John Aloysius Relihan to Miss Maria Catharine Steyn.

CHRISTENINGS.

In St. George's Church, on Monday, the 18th Nov., by the Rev. GEORGE HOUGH, M.A., *Senior Colonial Chaplain.*

A daughter of Thomas Tinley, Esq., baptized Agnes.

A son of William George Anderson, Esq., baptized Thomas Johnson.

A daughter of Mr. William Gale, baptized Ellen Sarah.

An adult person, native of this Colony, baptized Benjamin Barend, surname Palm.

An adult person, native of this Colony, baptized George, surname Adrian.

DEATHS.

Nov. 16. Mr. William Henry John Jerrom, a pensioner H. M. Naval Department, aged 63 years, 1 month, 25 days.

18. Mary Ann, daughter of Michael Murray, aged 24 days.

At Somerset. Hospital.

Nov. 17. Joaquim de Conta, native of Oporto, aged 31 years.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVED IN TABLE BAY.

Nov. 22. *Poictiers*, British ship, 757 tons, H. Denny, from Calcutta Sept. 15, to London. Cargo sundries. Passengers, Lady Casiment, Mesdms. Mathison, Meul, and Pening, Capt. Mathison, Lieut. Smith, Mr. A. Mapleton, 2 children, and 1 servant. Brings a mail. Died at Sea, Lieut. Leicester. Dickson, Burnie & Co., Agents.

23. *Earl Durham*, British bark, 462 tons, T. Longridge, from Calcutta Aug. 25, to London. Cargo sundries. Passengers, Mr. and Mrs. Newcombe. Put in for water. Spoke the bark *Ellen*, from Bombay to London.

Thomson, Watson & Co., Agents.

23. *Andromeda*, British bark, 409 tons, H. Sutton, from London Sept. 18, to Ichaboe, in ballast. Put in for water. Reports having spoken Oct. 9, lat. 10 19 N, long. 24 W, the Dutch bark *Jeanette Philepine*, from Holland to Batavia, Oct. 15, lat. 5 14 N., long. 20 35 W., the bark *Borneo*, from Calcutta to London.

Borradailes, Thompson & Pillans, Agents.

24. *Active*, British schooner, 68 tons, J. Bruce, from Ichaboe Nov. 7, to this port. Cargo guano. Brings a few letters. J. Snooke, Agent.

25. H.N.M. schooner *De Dolfyn*, 4 guns, Lieut. Commanding C. F. Stavenesse de Brauw, from Vlissingen Sept. 25, to Batavia. Passenger, Mr. F. Prins. Put in for refreshments.

O. J. Truter, Agent.

25. *Pilot*, Colonial brig, 103 tons, H. McDonald, from Port Natal Nov. 17, to this port. Cargo sundries. Passengers, Dr. Adams, Messrs. Field, and Bang, and 1 in the steerage. Brings a mail. R. Fryer, Agent.

25. *Harriet*, British bark, 226 tons, W. Duthie, from Liverpool Sept. 1, to Algoa Bay. Cargo sundries. Brings a few letters. H. Ross & Co., Agents.

25. *Sophia*, Colonial schooner, 25 tons, J. Sillands, from Mossel Bay Nov. 22, to this port. Cargo colonial produce. Passenger, 1 Convict. F. W. Silberbauer, Agent.

25. *Essequibo*, British brig, 240 tons, R. A. Carn, from Ichaboe Nov. —, to this port. Cargo guano. Brings a few letters. Jamieson & Co., Agents.

Anchored in the Bay the Ship *True Briton*, from England 61 days, Bark *Exmouth*, and a Ship.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

Nov. 22. *Triad*, British bark, B. Brown, to Mauritius.
22. *Brewster*, American bark, G. S. Holmes, to Boston.
25. *London*, British bark, J. Andrews, to Ichaboe.

VESSELS IN TABLE BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

H N.M. Schooner *De Dolfyn*, Lieut Com C. F. S. de Brauw.—Batavia.—O. J. Truter.

SHIP.

Poictiers, H. Denny.—London.—Dickson & Co.

BARKS.

Andromeda, H. Sutton.—Ichaboe.—Thomson & Co.
Earl Durham, T. Longridge.—London.—Borradailes & Co.
Harriet, W Duthie.—Algoa Bay.—Ross & Co.
Ellen, J. Ross.—Uncertain.—Searight & Co.

BRIGS.

Essequibo, R. A. Carn.—Uncertain.—Jamieson & Co.
Grace, C. F. Smith.—Uncertain.—Doble & Co.
Hortensia, W. Storey.—London.—Dickson & Co.
Pilot, H. McDonald.—Port Natal.—R. Fryer.
Rosanna, A. Bruce.—A Market.—Searight & Co.
William Bayley, N. Tyack.—London.—Phillips & Co.

SCHOONERS.

Active, J. Bruce.—Uncertain.—J. Snooke.
Barrys, J. Dixon.—Algoa Bay.—Thomson & Co.
Douglas, P. Machon.—Liverpool.—Borradailes & Co.
Ellen, C. Tiller.—Ichaboe.—Norden & Co.
Era, W. Hingston.—Ichaboe.—Greig & Co.
Ghika, J. Reed.—Crozets.—J. Jeary.
Governor, T. Williamson.—Liverpool.—Borradailes & Co.
Queen Dowager, J. Robinson.—Uncertain.—Greig & Co.
Sophia, J. Sillands.—Uncertain.—F. W. Silberbauer.

STEAMER.

Phœnix, E. Harrington.—Algoa Bay.—Steam Company.

DUTCH—BARKS.

Timor, C. M. Borghorst.—Batavia.—O. J. Truter.
Maximiliaan Theodoor, D. Boelhouwer.—Batavia.—Ross & Co

FRENCH—SHIPS.

Antigone, M. Borgmann.—Ichaboe.—Thomson & Co.
Victoire et Lise, M. Agratte.—Bourbon.—A. Aquarone.

HAMBRO'—BARK.

Elizabeth, T H. Jansen.—China.—M. Thalwitzer.

PORTUGUESE—BRIG.

Uniao, J. M. da Silveira.—Lisbon.—Thomson & Co.

VESSELS IN SIMON'S BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

H.M. Frigate *Winchester*, Capt. C. Eden.—(Flag Ship.)
H.M. Brig *Pelican*, Commander P. Justice.—England.
H.M. Mooring Vessel *Badger*.

SHIPS.

George the Fourth, R. Parsons.—London.—Granger & Co.
Sir Robert Peel, W. Champion.—Hobart Town.—Borradailes & Co.

BARK.

Pagoda,

VESSELS IN ALGOA BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

BARK.

Lord John Russel, J. Garrity.—Ichaboe.—A. Jarvis.

BRIG.

Daphne, J. McMillan.—London.—Heugh & Co.

SCHOONERS.

Chanticleer, T. Challis.—Uncertain.—Maynards & Co.
Maseppa, G. Watts.—Uncertain.—J. O. Smith.

MARKT PRYZEN

Tot den 26 November, 1844

Aloe per pond	Aloes per pound ..	0 — 5½ St.	
Amandelen, per 1,000 ..	Almonds, per 1,000	1½ — 1½ Rd	
Appelen, per lb.	Apples, per lb	0 — 13 St.	
Abrikozen, per ditto .	Apricots, ditto	0 — 20½	
Aardappelen, per mud.	Potatoes, per muid	3 — 6½ Rd	
Azyn, per legger	Vinegar, per leag..	48 — 64	
Boonen per mud.....	Beans, per muid...	17½ — 19½	
Balken, per stuk	Beams, each.	0 — 0	
Boter, pr. lb..... ..	Butter, per lb.	18 — 38 St.	
Brandewyn, per legger	Brandy, p. leag	181 — 185½ Rd.	
Bokkevellen	Buck Skins	½ — 1½	
Droogo Ossenhuiden. ..	Dry Ox Hides . ..	3 — 5	
Eenden en Makouwes ..	Ducks & Musc. do..	1 — 1½	
Erwten, per mud . . .	Peas, per muid ..	9 — 24½	
Garst, dito	Barley, per muid..	4½ — 5½	
Ganzen, per stuk... .	Geese, each.....	1½ — 2	
Haver, per mud	Oats, per muid....	4½ — 5½	
Hooi, per 100 ponden ..	Hay, per 100 lbs..	3 — 3½	
Hoenders per stuk	Hens, each.. ...	½ — 1½	
Houtskolen, per zak ..	Charcoal, p sack	½ — 1	
Honing, pr. lb.....	Honey, per lb.	0 — 23½ St.	
Kazen, Kaap. per lb...	Cheese, Cape, p. lb..	0 — 12	
Kalkoenen elk ..	Turkeys, each.....	2½ — 3 Rd.	
Kaf, per 16 zakken ..	Chaff, 16 sacks..	26 — 60 Rd.	
Kalk, schulpe, pr ½ aam	Lime, Shell, p ½-aam	0 — 0	
——Steen	—— Stone ditto..	0 — 0	
Koorn, ——10 Mud.	Wheat 10 muids	110 — 112	
Linzen, per mud.. ...	Lentil per muid ..	0 — 22½ Rd.	
Melies, per mud	Maize per muid.	0 — 7½	
Meel, fyn, per 100 lb..	Flour, fine, p., 100lb	0 — 8	
Okkernoten per 100	Walnuts, per 100.	6½ — 7 St.	
Oliphantstanden pr. pond	Elephants' Teeth, lb	0 — 84 St.	
Peren, per pond	Pears, per lb. . ..	0 — 9 St.	
Persiken, dito.....	Peaches, ditto	3 — 6	
Planken, per voet . .	Planks per foot ..	0 — 0	
Rogge, per mud.....	Rye, per muid	6 — 7½ Rds	
Rozynen, per pond.. .	Raisins, per lb. ...	3 — 5½ St.	
Tabak, per pond....	Tobacco, per lb. ..	0 — 5 St	
Stroo, per 16 zak. ...	Straw, p. 16 sacks..	0 — 20 Rds	
Tyger, Leeuwen & Strais Vellen, per stuk	Lion, Tiger, & Ostrich Skins ..	7 — 9½	
Uyen per mud	Onions per muid	11½ — 19	
Varkens, gemeste ..	Pigs, fattened, ea .	0 — 20	
—— ongemeste	—— unfattened ..	5 — 6	
—— speen	—— sucking	1½ — 2½	
Vederen, Strais, pr. stk.	Feathers, Ost. ea. ..	¾ — 1½ Rd	
—— Bedde per lb. ...	—— Bed per lb. ..	0 — 1½ Rds	
Vet, of talk, per pond	Suet or Tallow, p. lb.	11 — 12 St	
Vygen per pond	Figs, per lb.	4½ — 9½	
Wyn, ordinaire, per leg.	Wines, ordinary p. leg	0 — 55 Rds	
Pontak	Pontac...	0 — 0	
Wol, Schape per lb...	Com. Wool, per lb.	0 — 19½ St.	
Wol, fyne, p. lb.....	Wool fine, per lb.	36 — 41	
Zoetelimoenen per 100	Oranges, per 100 ..	0 — 4½ Rds	
Zout per mud	Salt, per muid .. .	2½ — 3½	
Zeurlemoenzap pe. ½aam	Lemon Juice, ½aam	0 — 6	
Zoolleder per ½ huid ..	Sole Leather, ½-hide	0 — 5½	
Zeep, per pond	Soap, per lb.	16 — 17½ St	

CAPE TOWN:—Edited by C. J. Brand, and Printed and Published by the Proprietor, J. J. H. Smuts, 92, Wale-street.